

Bryssel den 13 december 2017
(OR. en)

15236/17

**Interinstitutionellt ärende:
2016/0382 (COD)**

**ENER 486
CLIMA 335
CONSOM 383
TRANS 532
AGRI 666
IND 352
ENV 1015
CODEC 1969**

NOT

från:	Ständiga representanternas kommitté (Coreper I)
till:	Rådet
Föreg. dok. nr:	8697/5/17 ENER 149 CLIMA 106 CONSOM 165 TRANS 159 AGRI 237 IND 97 ENV 394 CODEC 698 REV 5
Komm. dok. nr:	15120/1/17 ENER 417 CLIMA 168 CONSOM 298 TRANS 479 AGRI 650 IND 261 ENV 757 IA 130 CODEC 1802 REV 1 (en) + ADD 1 REV 1 (en)
Ärende:	Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor (omarbetning) – Allmän riktlinje

1. Kommissionen antog paketet om ren energi för alla, där ovanstående förslag ingår, den 30 november 2016. Paketet lades fram för energirådet i december 2016. Den första diskussionen hölls mellan ministrarna i februari 2017, och efter granskningen av konsekvensbedömningarna och de första omgångarna med ingående granskning av förslagen lades en lägesrapport om paketet fram för ministrarna i juni 2017.

Efter månader av ytterligare intensiva förhandlingar under det estniska ordförandeskapet, däribland tre diskussioner i Coreper, har en välavvägd kompromiss fastställts, enligt bilagan och addendumet. Rådet uppmanas att enas om en allmän riktlinje, i syfte att bana väg för förhandlingar med Europaparlamentet, där man i januari 2018 ska enas om ett förhandlingsmandat för detta utkast till förordning.

2. Med hänvisning till den senaste diskussionen i Coreper den 8 december, och enligt vad som tillkännagavs då, har ordförandeskapet fortsatt sina bilaterala samråd med delegationerna om framför allt två huvudfrågor, nämligen förnybar energi vid uppvärmning och kylning (artikel 23) och förnybar energi i transportsektorn (artikel 25). Ordförandeskapet ansåg att kompromisstexten kunde förbättras ytterligare när det gäller dessa två viktiga frågor.

När det gäller uppvärmning och kylning (artikel 23) kommer, enligt ordförandeskapskompromissen, medlemsstaterna att bli skyldiga att vidta åtgärder för att uppnå en ökning med ett indikativt värde på en procent av andelen förnybar energi inom sektorn, som ett årligt genomsnitt. Det finns också ett motiverat alternativ som innebär att man kan avvika från det indikativa värdet om en kostnadseffektivitetsanalys, där en minimiuppsättning parametrar beaktas, visar att den nivå som kan uppnås, som är kostnadseffektiv, understiger 1 %. Medlemsstater med en andel förnybar energi som överstiger 50 % i sektorn kan betrakta denna skyldighet som fullgjord.

När det gäller frågan om förnybar energi i transportsektorn (artikel 25) är syftet med ordförandeskapets kompromiss att försöka lösa flera olika motstridiga och överlappande frågor i sektorn. Den ambitiösa ansatsen består av ett övergripande mål på 14 % förnybar energi i transportsektorn för varje medlemsstat och ett delmål på 3 % för "avancerade biobränslen", med möjligheten att räkna med dessa bränslen två gånger. Det finns tillräckligt utrymme för utvecklingen av elektromobilitet och den uppmuntras genom en multiplikator på fem, medan multiplikatorn för elektricitet för järnväg tas bort. För att öka säkerheten för investeringar och säkerställa tillgången till bränslen under hela perioden finns en mellanliggande, bindande delmål på 1 % 2025.

Taket för första generationens biobränslen ligger kvar på 7 % (enligt unionens överenskommelse 2015) men kombineras med ett ytterligare incitament för medlemsstaterna, som får sänka sitt övergripande mål om taket på 7 % sänks. Möjligheten att göra åtskillnad mellan olika biobränslen mot bakgrund av den uppfattade effekten av indirekt ändring av markanvändning bibehålls i texten.

Enligt ordförandeskapet kommer det att vara svårt att finna en bättre avvägning mellan delegationernas olika ståndpunkter i dessa två frågor. Ordförandeskapet uppmanar därför ministrarna att visa den flexibilitet som är nödvändig och godta kompromissen.

3. Rådet uppmanas att nå en överenskommelse om utkastet till allmän riktlinje i bilagan och addendumet.

Ändringar i förhållande till kommissionens förslag är markerade med **fetstil** och strykningar är markerade med [].

Ändringar jämfört med föregående text (dok. 8697/5/17 REV 5 + COR 1) är markerade med **understruken** **fetstil** och strykningar är markerade med [].

Anm. Yttrandet från de juridiska avdelningarnas rådgivande grupp återfinns i dok. 13344/17. I punkt 1 i yttrandet identifieras text i kommissionens ursprungliga förslag (inklusive bilagorna) som borde ha varit gråmarkerad. Den viktiga korrigeringen under punkt 2 har införlivats i denna text (REV 3).

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor (omarbetning)

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT [...]

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna **192.1 och 194.2**,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG¹ har ändrats väsentligt flera gånger². Med anledning av nya ändringar bör det direktivet av tydlighetsskäl omarbetas.
- (2) Att främja förnybara energiformer är ett av målen för unionens energipolitik **som eftersträvas genom detta direktiv. Samtidigt syftar detta direktiv till att uppfylla miljömålen att bevara, skydda och förbättra miljön, att skydda människors hälsa och att utnyttja naturresurserna varsamt och rationellt genom utvecklingen av nya och förnybara energikällor. När det gäller detta direktiv kan dessa mål inte åtskiljas och inget av dem är sekundärt eller indirekt i förhållande till de andra.** En ökad användning av energi från förnybara energikällor är viktiga komponenter i det åtgärds paket som krävs för att minska växthusgasutsläppen och uppfylla Parisavtalet från 2015 om klimatförändringar, samt unionens ram för klimat- och energipolitiken fram till 2030, bl.a. det bindande målet att till 2030 minska utsläppen i unionen med minst 40 % under 1990 års nivåer. **Unionens bindande mål för förnybar energi för 2030, medlemsstaternas bidrag till detta mål, däribland deras referensscenarier där deras nationella övergripande mål för 2020 sammanfattas, hör till de inslag som har en övergripande betydelse för unionens energi- och miljöpolitik. Andra sådana inslag av övergripande betydelse återfinns exempelvis inom detta direktivs ramar för utvecklingen av förnybar värme och kyla och för utvecklingen av förnybara drivmedel.**

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG av den 23 april 2009 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor och om ändring och ett senare upphävande av direktiven 2001/77/EG och 2003/30/EG (EUT L 140, 5.6.2009, s. 16).

² Se del A i bilaga XI.

- (2a) [] **En ökad användning av energi från förnybara energikällor** spelar också en viktig roll för att trygga energiförsörjningen, stimulera teknisk utveckling och innovation och ge möjligheter till sysselsättning och regional utveckling, särskilt i landsbygdsområden och isolerade områden eller regioner med låg befolkningstäthet.
- (3) Fler tekniska förbättringar, fler incitament för användning och utbyggnad av allmänna transportmedel, utnyttjande av energieffektiv teknik och främjande av användningen av energi från förnybara energikällor inom el-, värme- och kylsektorn samt inom transportsektorn är, tillsammans med energieffektivitetsåtgärder mycket effektiva sätt att minska utsläppen av växthusgaser i unionen och unionens beroende av importerad gas och olja.
- (4) Genom direktiv 2009/28/EG inrättades ett regelverk för främjande av användningen av energi från förnybara energikällor som anger bindande nationella mål för andelen energi från förnybara energikällor i energikonsumtionen och transportsektorn som ska nås senast 2020. Genom ett meddelande från kommissionen av den 22 januari 2014³ fastställdes en ram för unionens framtida energi- och klimatpolitik och främjades en samsyn om hur denna politik ska utvecklas efter 2020. Kommissionen föreslog att unionsmålet för 2030 vad gäller andelen förnybar energi som används i unionen bör vara minst 27 %.
- (5) Vid Europeiska rådets möte i oktober 2014 godkändes detta mål, vilket innebär att medlemsstaterna får fastställa egna, mer ambitiösa nationella mål **för att uppnå sina planerade bidrag till unionens mål för 2030 och gå ännu längre.**

³ *En klimat- och energipolitisk ram för perioden 2020–2030* (COM(2014) 15 final).

- (6) Europaparlamentet har i sina resolutioner om "En klimat- och energipolitisk ram för perioden 2020–2030" och "Lägesrapport om förnybar energi" förespråkat ett bindande unionsmål för 2030 om att minst 30 % av den sammanlagda slutliga energianvändningen ska komma från förnybara energikällor och framhållit att detta mål bör nås med hjälp av nationella mål som tar hänsyn till den individuella situationen och potentialen i varje medlemsstat.
- (7) Det är därför lämpligt att fastställa ett bindande unionsmål på en andel förnybar energi på minst 27 %. Medlemsstaterna bör fastställa sina bidrag till uppnåendet av detta mål som en del av sina integrerade nationella energi- och klimatplaner genom den styrningsprocessen som föreskrivs i förordning [styrning].
- (8) Fastställandet av ett bindande unionsmål rörande förnybar energi för 2030 skulle fortsätta att främja utvecklingen av teknik som producerar förnybar energi och skapar säkerhet för investerare. Ett mål som fastställs på unionsnivå skulle ge ökad flexibilitet för medlemsstaterna att uppnå sina mål om minskade växthusgasutsläpp så kostnadseffektivt som möjligt i enlighet med sina specifika förhållanden, sin energimix och sin kapacitet att producera förnybar energi.

- (9) **För att säkerställa att de resultat som uppnåtts inom ramen för direktiv 2009/28/EG befästs** bör de nationella mål som har ställts upp för 2020 utgöra medlemsstaternas minimibidrag till den nya ramen för 2030. **Under inga omständigheter bör den nationella andelen förnybar energi understiga detta bidrag; om detta ändå inträffar []** bör de berörda medlemsstaterna vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att denna referens bibehålls [] **enligt förordning [styrning]. Om en medlemsstat inte bibehåller sin referensandel mätt över en ettårsperiod bör den, inom ett år, vidta ytterligare åtgärder för att åtgärda avvikelser i förhållande till sitt referensscenario. Om en medlemsstat faktiskt har vidtagit sådana åtgärder som krävs och uppfyllt sin skyldighet att åtgärda avvikelserna bör den medlemsstaten anses uppfylla de obligatoriska kraven i sitt referensscenario från och med den tidpunkt då denna avvikelsen uppstod, både enligt detta direktiv och enligt förordning [styrning]. Den medlemsstaten kan därmed inte anses ha underlåtit att uppfylla sin skyldighet att bibehålla sin referensandel för den tidsperiod då skillnaden uppstod. Ramarna för både 2020 och 2030 bidrar som en odelbar enhet till uppnåendet av unionens miljö- och energimål.**
- (10) Medlemsstaterna bör vidta ytterligare åtgärder om andelen förnybar energi på unionsnivå inte uppfyller unionens utveckling i riktning mot målet om en andel förnybar energi på minst 27 %. Enligt förordning [styrning] kan kommissionen vidta åtgärder på unionsnivå för att säkerställa att målet uppnås, om den konstaterar en klyfta i ambitionsnivån i samband med bedömningen av de integrerade nationella energi- och klimatplanerna. Om kommissionen konstaterar en skillnad mellan ambition och resultat i samband med bedömningen av lägesrapporterna om de integrerade nationella energi- och klimatplanerna, bör medlemsstaterna tillämpa de åtgärder som föreskrivs i förordning [styrning], vilka ger dem tillräcklig valfrihet.
- (11) För att stödja medlemsstaternas ambitiösa bidrag till unionsmålet bör en finansieringsram som underlättar investeringar i projekt för förnybar energi i dessa medlemsstater inrättas, även genom användning av finansieringsinstrument.

- (12) Kommissionen bör fokusera tilldelningen av medel på att minska kapitalkostnaden för projekt för förnybar energi, vilket har en väsentlig inverkan på kostnaderna för projekt för förnybar energi och på deras konkurrenskraft **samt på utvecklingen av väsentlig infrastruktur för en förbättrad tekniskt och ekonomiskt överkomlig användning av förnybar energi såsom nätinfrastrukturen för transmission och distribution, intelligenta nät och sammanlänkningar.**
- (13) Kommissionen bör underlätta utbyte av bästa praxis mellan de behöriga nationella eller regionala myndigheterna eller organen, till exempel genom regelbundna möten för att hitta en gemensam strategi för att främja en mer utbredd användning av kostnadseffektiva projekt som rör förnybar energi, uppmuntra investeringar i ny, flexibel och ren teknik och fastställa en lämplig strategi för att hantera utvecklingen av teknik som inte bidrar till att minska utsläppen eller ger tillräcklig flexibilitet, på grundval av transparenta kriterier och tillförlitliga prissignaler från marknaden.
- (14) Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/77/EG⁴, Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/30/EG⁵ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1099/2008⁶ fastställer definitioner för olika typer av energi från förnybara energikällor. Europaparlamentets och rådets direktiv XXXX/XX/EU⁷ fastställer definitioner för elsektorn i allmänhet. För att uppnå rättslig säkerhet och tydlighet är det lämpligt att använda dessa definitioner i det här direktivet.

⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/77/EG av den 27 september 2001 om främjande av el producerad från förnybara energikällor på den inre marknaden för el (EGT L 283, 27.10.2001, s. 33).

⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/30/EG av den 8 maj 2003 om främjande av användningen av biodrivmedel eller andra förnybara drivmedel (EUT L 123, 17.5.2003, s. 42).

⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1099/2008 av den 22 oktober 2008 om energistatistik (EUT L 304, 14.11.2008, s. 1).

⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv XXXX/XX/EU av den ... om gemensamma regler för den inre marknaden för el (EUT L ...)

- (15) Stödsystem för el som produceras från förnybara energikällor har visat sig vara ett effektivt sätt att främja utbyggnaden av förnybar energi. Om och när medlemsstaterna beslutar att införa stödsystem bör sådant stöd ges i en form som är så lite snedvridande som möjligt med tanke på elmarknadernas funktion. I detta syfte beviljar ett ökande antal medlemsstater stöd i en form där stödet ges utöver marknadsintäkterna **och inför marknadsbaserade system för att fastställa vilken stödnivå som krävs. Detta är, tillsammans med åtgärder för att anpassa marknaden till ökande andelar förnybar energi, ett viktigt inslag i en utökad marknadsintegrering av förnybar energi. Särskilda villkor, inklusive inmatningspriser, kan fortfarande behövas för att säkerställa ett positivt kostnads-nyttoförhållande för småskaliga projekt och demonstrationsprojekt. Dessa villkor bör överensstämma med bestämmelserna i artikel 11 i förordning [förordningen om elmarknaden].**

- (16) Elproduktion från förnybara energikällor bör byggas ut till lägsta möjliga kostnad för konsumenter och skattebetalare. När medlemsstaterna utformar stödsystem och beviljar stöd bör de sträva efter att minimera de totala systemkostnaderna för utbyggnad i samband med utfasningen av fossila **bränslen i riktning mot målet om en koldioxidsnål ekonomi 2050. Marknadsbaserade mekanismer, exempelvis konkurrensutsatta anbudsförfaranden, har visat sig faktiskt minska stödkostnaderna på konkurrensutsatta marknader under många omständigheter. Under vissa specifika omständigheter med mycket begränsad konkurrens leder dock konkurrensutsatta anbudsförfaranden inte nödvändigtvis till en effektiv prissättning. Av den anledningen kan väl avvägda undantag behöva övervägas för att säkerställa kostnadseffektivitet och minimera den totala stödkostnaden. Medlemsstaterna bör, när de utvecklar sina stödsystem, överväga de olika utfall som marknadsbaserade mekanismer kan få för politiken utanför elsektorn och kan anse det vara berättigat att överväga att begränsa anbudsförfaranden till specifika tekniker där det finns behov av att fullt ut ta hänsyn [] till integrerings- och utbyggnadsbehov med avseende på nät och system, den energimix som blir följden samt teknikens potential på lång sikt. Sådant tekniks specifikt stöd gör det också möjligt att beakta särdragen hos olika former av teknik, såsom olika ledtider, krav i fråga om fysisk planering och miljötillstånd, vilka kan hindra effektiv konkurrens mellan olika tekniker.**

(16a) Medlemsstaterna har olika potential när det gäller förnybar energi och använder på nationell nivå olika system för att stödja sådan energi. En majoritet av medlemsstaterna tillämpar stödsystem där bidrag endast beviljas för energi från förnybara energikällor som produceras på deras territorium. För att de nationella stödsystemen ska fungera korrekt är det synnerligen viktigt att medlemsstaterna även fortsatt kan kontrollera effekten av och kostnaderna för sina nationella stödsystem i förhållande till sin egen potential. Ett viktigt sätt att uppnå målet för detta direktiv är att garantera korrekt fungerande nationella stödsystem, såsom enligt direktiven 2001/77/EG och 2009/28/EG, för att upprätthålla investerarnas förtroende och ge medlemsstaterna möjlighet att utforma effektiva nationella åtgärder både för sina bidrag till unionens mål för förnybar energi för 2030 och eventuella nationella mål som de själva har satt upp. Detta direktiv bör underlätta gränsöverskridande stöd till energi från förnybara energikällor utan att påverka nationella stödsystem på ett oproportionerligt sätt.

- (17) Öppnandet av stödsystem för gränsöverskridande deltagande begränsar de negativa effekterna på den inre energimarknaden och kan, under vissa förhållanden, hjälpa medlemsstaterna att uppnå unionsmålet på ett mer kostnadseffektivt sätt.

Gränsöverskridande deltagande är också en naturlig följd av utvecklingen av unionens politik när det gäller förnybar energi, **som främjar konvergens och samarbete för att bidra till [] bindande mål på unionsnivå []**. Därför bör medlemsstaterna [] **uppmannas** att öppna stödet för projekt i andra medlemsstater och fastställa olika sätt på vilka detta successiva öppnande kan genomföras, samtidigt som efterlevnaden av bestämmelserna i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt säkerställs, inbegripet artiklarna 30, 34 och 110. **Elflöden kan inte spåras och det är därför lämpligt att koppla öppnandet till andelar som står för en strävan mot faktiska nivåer av fysiska sammanlänknings- och ge medlemsstaterna möjlighet att begränsa sina öppna stödsystem till medlemsstater med vilka de har en direkt nätanslutning som en praktisk indikator för påvisa förekomsten av fysiska flöden mellan medlemsstaterna. Detta bör dock inte på något sätt påverka elmarknadernas funktion mellan elområden eller över gränser.**

- (17a) Ett samarbetsavtal mellan deltagande medlemsstater bör undertecknas för att säkerställa att öppnandet av stödsystem är ömsesidigt och ger ömsesidiga fördelar. Medlemsstaterna bör behålla kontrollen över takten i utbyggnaden av kapacitet för förnybar el på sitt territorium, särskilt för att kunna beakta de därmed sammanhängande integreringskostnaderna och de nätinvesteringar som krävs. Medlemsstaterna bör således ges möjlighet att begränsa deltagandet för anläggningar på sitt territorium till anbudsförfaranden som andra medlemsstater har öppnat för dem []. Det bilaterala avtalet bör i tillräcklig utsträckning återspegla alla relevanta punkter, exempelvis hur man täcker kostnader för ett projekt som en stat har byggt på en annan stats territorium, inbegripet utgifter för att förstärka näten, överföringar av energi, lagrings- och reservkapacitet samt eventuell nätöverbelastning. Därvid bör dock medlemsstaterna vederbörligen ha beaktat alla åtgärder som kan möjliggöra en kostnadseffektiv integrering av sådan ytterligare kapacitet för förnybar el, antingen lagstiftning (t.ex. rörande marknadens utformning) eller ytterligare investeringar i olika källor till flexibilitet (t.ex. sammanlänkningar, lagring, efterfrågefleksibilitet eller flexibel produktion).
- (18) Om inte annat följer av tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt [] bör politiken för stöd till förnybar energi vara stabil och undvika omotiverade [] retroaktiva ändringar. Dessa ändringar har en direkt inverkan på kapitalfinansieringskostnaderna, kostnaderna för projektutveckling och därmed på de totala kostnaderna för utbyggnad av förnybar energi i unionen. Medlemsstaterna bör förhindra att en ändring av stöd som **har beviljats** för projekt för förnybar energi har en negativ inverkan på projektens lönsamhet, **om inte en sådan ändring, som grundas på tydliga, objektiva och på förhand fastställda kriterier, redan förutsågs i stödsystemets ursprungliga utformning**. I detta sammanhang bör medlemsstaterna främja en kostnadseffektiv stödpolitik och säkerställa stödpolitikens finansiella hållbarhet.

- (19) Medlemsstaternas skyldigheter att utarbeta utkast till handlingsplaner och lägesrapporter för förnybar energi samt kommissionens skyldighet att avlägga rapport om medlemsstaternas framsteg är nödvändiga för att öka öppenheten, skapa klarhet för investerare och konsumenter och möjliggöra en effektiv kontroll. Förordning [styrning] integrerar dessa skyldigheter i energiunionens styrningssystem, där planerings-, rapporterings- och övervakningsskyldigheter på energi- och klimatområdet förenklas. Öppenhetsplattformen för förnybar energi är också integrerad i den övergripande e-plattform som fastställs i förordning [styrning].
- (20) Det är nödvändigt att fastställa transparenta och entydiga regler för hur man beräknar andelen energi från förnybara energikällor och för att definiera vilka källorna är.
- (21) Vid beräkningen av vattenkraftens och vindkraftens bidrag med avseende på detta direktiv bör effekterna av klimatvariationer jämnas ut genom användning av en normaliseringsregel. Elproduktion från pumpkraftverk med hjälp av vatten som tidigare har pumpats upp till en högre nivå, bör dessutom inte anses som el producerad från förnybara energikällor.
- (22) Värmepumpar som möjliggör utnyttjande av [] **omgivningsenergi och geotermisk energi** med en lämplig temperatur **eller system för kylning** kräver el eller annan hjälpenenergi för att fungera. Den energi som utnyttjas för att driva **dessa system []** bör därför dras av från den totala användbara **energin eller den energi som transporteras bort från området[]**. Endast **sådana system för uppvärmning och kylning []** där energiutvecklingen **eller den energi som transporteras bort från ett område []** klart överskrider den primärenergi som behövs för att driva värmepumpen bör beaktas. **System för kylning bidrar till energianvändningen i medlemsstaterna och det är därför lämpligt att []** **beräkningsmetoderna tar hänsyn till den andel förnybar energi som används i sådana system i alla slutanvändningssektorer.**
- (23) I passiva energisystem utformas byggnader så att energi kan tillvaratas. Detta räknas som en energibesparing. För att undvika dubbelt räknande bör energi som tillvaratagits på detta sätt därför inte beaktas vid tillämpningen av detta direktiv.

- (24) Vissa medlemsstater har en stor andel luftfart i sin slutliga energianvändning (brutto). Med tanke på de befintliga tekniska begränsningar och regleringsbegränsningar som förhindrar att biodrivmedel används kommersiellt inom luftfarten, är det lämpligt att bevilja sådana medlemsstater ett visst undantag, genom att de vid beräkningen av sin slutliga energianvändning (brutto) inom den nationella luftfarten får dra av det belopp med vilket de överskrider en och en halv gång unionsgenomsnittet för den slutliga energianvändningen (brutto) inom luftfarten 2005 enligt Eurostat, dvs. 6,18 %. Cypern och Malta som är östater och ligger geografiskt avlägset är beroende av flyget som ett transportslag som är av avgörande betydelse för deras medborgare och deras ekonomi. Cypern och Malta har till följd av detta en oproportionellt stor andel luftfart i sin slutliga energianvändning (brutto), dvs. mer än tre gånger genomsnittet i unionen 2005 och är därför oproportionerligt påverkade av befintliga tekniska begränsningar och regleringsbegränsningar. För dessa medlemsstater är det lämpligt att föreskriva att undantaget bör omfatta det belopp med vilket de överskrider unionsgenomsnittet för den slutliga energianvändningen (brutto) inom luftfarten 2005 enligt Eurostat, dvs. 4,12 %.
- (25) För att säkerställa att bilaga IX beaktar principerna vad gäller den avfallshierarki som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG⁸, unionens hållbarhetskriterier och behovet av att säkerställa att bilagan inte skapar ytterligare efterfrågan på mark och samtidigt främja användningen av avfall och restprodukter, bör kommissionen i sin regelbundna utvärdering av bilagan överväga införandet av ytterligare råvaror som inte allvarligt snedvrider marknaderna för (bi)produkter, avfall eller restprodukter.

⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv (EUT L 312, 22.11.2008, s. 3).

- (26) För att göra det möjligt att minska kostnaderna för att nå unionsmålet i direktivet och ge medlemsstaterna flexibilitet att fullgöra sin skyldighet att inte underskrida sina mål för 2020 efter 2020, är det lämpligt både att stimulera medlemsstaternas användning av energi från förnybara energikällor som producerats i andra medlemsstater och att göra det möjligt för medlemsstaterna att ta med sådan energi från förnybara energikällor som använts i andra medlemsstater vid beräkningen av deras egen andel förnybar energi. **Utöver bilaterala samarbetsavtal kommer det därför att inrättas en EU-plattform för förnybar energi som gör det möjligt för medlemsstaterna att sinsemellan handla med andelar förnybar energi.** ☐ Detta är tänkt ☐ att komplettera frivilligt ☐ öppnande ☐ av stödsystem för projekt i andra medlemsstater. ☐ **Avtalen mellan medlemsstaterna** omfattar statistiska överföringar, gemensamma projekt mellan medlemsstaterna eller gemensamma stödsystem.
- (27) Medlemsstaterna bör uppmuntras att bedriva samarbete i alla lämpliga former när det gäller de mål som fastställs i detta direktiv. Ett sådant samarbete kan genomföras på alla nivåer, bilateralt eller multilateralt. Utöver de mekanismer som påverkar beräkningen av målsatt andel förnybar energi och måluppfyllelse och som uttryckligen föreskrivs i detta direktiv, nämligen **sådana** statistiska överföringar mellan medlemsstaterna **som gjorts bilateralt eller via Europeiska unionens plattform för utveckling av förnybar energi,** gemensamma projekt och gemensamma stödsystem, kan samarbete även ske i form av t.ex. utbyte av information och bästa praxis, vilket särskilt tas upp i e-plattformen som införs genom förordning [styrning], och annan frivillig samordning mellan alla typer av stödsystem.

- (28) Importerad el som producerats från förnybara energikällor utanför unionen bör kunna räknas in i medlemsstaternas andelar förnybar energi. För att kunna garantera en adekvat effekt av skiftet från konventionell energi till energi från förnybara energikällor i unionen och i tredjeländer, är det lämpligt att se till att sådan import kan spåras och redovisas på ett tillförlitligt sätt. Avtal med tredjeländer om hur denna handel med el från förnybara energikällor ska organiseras kommer att övervägas. Om ett beslut som fattas enligt fördraget om energigemenskapen⁹ innebär att de relevanta bestämmelserna i detta direktiv är bindande för parterna i det fördraget, bör de bestämmelser om samarbete mellan medlemsstaterna som föreskrivs i detta direktiv vara tillämpliga på dem.
- (29) Det förfarande som används för godkännande, certifiering och licensiering av anläggningar för energi från förnybara energikällor bör vara objektivt, transparent, icke-diskriminerande och proportionellt vid tillämpningen av bestämmelserna på enskilda projekt. Det är i synnerhet lämpligt att undvika alla onödiga bördor som kan uppstå när projekt för energi från förnybara energikällor klassificeras som anläggningar som innebär stora hälsorisker.
- (30) För att energi från förnybara energikällor snabbt ska kunna tas i bruk och med tanke på dess kvalitet, dvs. att den generellt sett är mycket hållbar och gynnsam för miljön, bör medlemsstaterna vid tillämpning av administrativa bestämmelser, planeringsstrukturer och lagstiftning som syftar till att ge licenser till anläggningar såvitt avser utsläppsminskningar och utsläppskontroll i industrianläggningar, till att motverka nedsmutsning av luften och till att förebygga eller minimera utsläpp av farliga ämnen i miljön, beakta förnybara energikällors bidrag för att uppfylla miljö- och klimatmål, särskilt i jämförelse med anläggningar för energi från icke förnybara energikällor.

⁹ EUT L 198, 20.7.2006, s. 18.

- (31) Överensstämmelsen mellan målen i detta direktiv och unionens övriga miljölagstiftning bör säkerställas. Särskilt under förfarandena för bedömning, planering och licensiering av anläggningarna för energi från förnybara energikällor, bör medlemsstaterna beakta all miljölagstiftning på unionsnivå samt förnybara energikällors bidrag för att uppfylla miljö- och klimatmål, särskilt i jämförelse med anläggningar för energi från icke-förnybara energikällor.
- (32) Nationella tekniska specifikationer och andra krav som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1535¹⁰ när det gäller t.ex. kvalitetsnivå, testmetoder eller användningsvillkor, bör inte leda till handelshinder för utrustning eller system för energi från förnybara energikällor. Stödsystem för energi från förnybara energikällor bör därför inte föreskriva nationella tekniska specifikationer som avviker från gällande unionsstandard eller innebära krav på att den utrustning eller de system för vilka stöd beviljas ska certifieras eller testas på en särskild plats eller av en viss angiven enhet.
- (33) På nationell och regional nivå har bestämmelser och skyldigheter beträffande minimikrav för användning av energi från förnybara energikällor i nya och renoverade byggnader lett till en betydligt ökad användning av denna typ av energi. Dessa åtgärder bör också framhållas som föredömen i ett vidare unionssammanhang, samtidigt som man genom ändrade byggregler och byggnormer främjar energieffektivare anordningar för energi från förnybara energikällor.
- (34) För att underlätta och påskynda fastställandet av miniminivåer för användningen av energi från förnybara energikällor i byggnader, bör beräkningen av dessa miniminivåer i nya och befintliga byggnader som genomgår betydande renoveringar **ge en tillräcklig grund för att bedöma om ett införande av miniminivåer för förnybar energi är tekniskt, funktionellt och ekonomiskt genomförbart. Medlemsstaterna bör bland annat tillåta användning av effektiva system för fjärrvärme och fjärrkyla samt, om nät för fjärrvärme och fjärrkyla inte finns tillgängliga, annan energinfrastruktur, för att dessa krav ska kunna uppfyllas.**

¹⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1535 av den 9 september 2015 om ett informationsförfarande beträffande tekniska föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster (EUT L 241, 17.9.2015, s. 1)

- (35) För att säkerställa att nationella åtgärder för utveckling av förnybar värme och kyla baseras på en övergripande kartläggning och analys av den nationella potentialen för förnybar energi och spillenergi och sörjer för ökad integrering av förnybara energikällor och källor till spillvärme och spillkyla bör medlemsstaterna åläggas att göra en bedömning av sin nationella potential till förnybara energikällor och användning av spillvärme och spillkyla för uppvärmning och kylning, framför allt för att underlätta integreringen av förnybar energi i värme- och kylanläggningar och främja effektiv och konkurrenskraftig fjärrvärme och fjärrkyla enligt definitionen i artikel 2.41 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU¹¹. För att säkerställa överensstämmelse med kraven på energieffektivitet för värme och kyla och minska den administrativa bördan bör denna utvärdering ingå i de övergripande bedömningar som genomförs och anmäls i enlighet med artikel 14 i det direktivet.

¹¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU av den 25 oktober 2012 om energieffektivitet, om ändring av direktiven 2009/125/EG och 2010/30/EU och om upphävande av direktiven 2004/8/EG och 2006/32/EG (EUT L 315, 14.11.2012, s. 1).

- (36) Bristen på transparenta regler och samordning mellan olika organ för godkännande har visat sig hindra utvecklingen av energi från förnybara energikällor. [] **Om sökandena under tillståndsförfarandet får vägledning via en [] administrativ kontaktpunkt [] bör detta minska komplexiteten för projektutvecklaren och öka effektiviteten och transparensen. Vägledningen bör ges på en lämplig förvaltningsnivå, med hänsyn till medlemsstaternas särdrag. Den enda kontaktpunkten bör kunna ge detaljerad vägledning utifrån sin behörighet och i andra fall kunna hänvisa sökanden till en lämplig källa för tillförlitlig information. [] Administrativa förfaranden för godkännande av anläggningar som utnyttjar energi från förnybara energikällor bör i möjligaste mån effektiviseras, med transparenta tidsplaner och beslutsfrister, med beaktande av möjliga oförutsebara förseningar som kan inträffa under förfarandet. En handbok om förfaranden bör göras tillgänglig för att hjälpa projektutvecklare och medborgare som vill investera i förnybar energi att förstå förfarandet. För att främja mikroföretags samt små och medelstora företags och enskilda medborgares ibruktagande av förnybar energi i linje med [] de mål som fastställs i detta direktiv bör beslut om nätanslutning ersättas med en enkel anmälan till det behöriga organet när det gäller små projekt för energi från förnybara energikällor, inklusive decentraliserade projekt av typen takmonterade solpanelsanläggningar. Som svar på det ökande behovet av att uppgradera befintliga anläggningar för produktion av energi från förnybara energikällor bör effektivare tillståndsförfaranden fastställas.** Bestämmelser och riktlinjer som gäller planering bör utformas med tanke på sådan kostnadseffektiv och miljövänlig utrustning för värme, kyla och el som utnyttjar förnybara energikällor. Det här direktivet, särskilt bestämmelserna om tillståndsförfarandets varaktighet och hur det ska organiseras, bör gälla utan att det påverkar internationell rätt och unionsrätten. Detta gäller bl.a. bestämmelser om miljöskydd och människors hälsa.

- (38) Ett annat hinder för en kostnadseffektiv användning av förnybar energi är bristande förutsägbarhet för investerarna om det förväntade stödet från medlemsstaterna. Medlemsstaterna bör särskilt säkerställa att investerarna har tillräcklig förutsägbarhet om medlemsstaternas planerade användning av stöd, **bland annat i form av stödssystem, skatteincitament eller marknadsbaserade kvotsystem för energi från förnybara energikällor**, Detta gör det möjligt för industrin att planera och utveckla en försörjningskedja, vilket leder till lägre totala kostnader för spridning.

[]¹²

- (40) Det bör informeras och utbildas mer, särskilt inom värme- och kylsektorn, för att främja användningen av energi från förnybara energikällor.
- (41) I den mån som tillträde till eller utövande av yrket installatör är en reglerad yrkesverksamhet fastställs villkoren för erkännande av yrkeskvalifikationer i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG¹³. Tillämpningen av det här direktivet påverkar därför inte tillämpningen av direktiv 2005/36/EG.
- (42) Direktiv 2005/36/EG innehåller krav på ömsesidigt erkännande av yrkeskvalifikationer för bland annat arkitekter, men det krävs också att arkitekter och planerare ingående överväger en optimal kombination av energi från förnybara energikällor och högeffektiv teknik när de gör upp planer och ritningar. Medlemsstaterna bör därför ge tydliga riktlinjer om detta. Detta bör göras utan att det påverkar tillämpningen av direktiv 2005/36/EG, särskilt artiklarna 46 och 49.

¹² **Anm.: delar av skäl 39 har införlivats i skäl 36.**

¹³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer (EUT L 255, 30.9.2005, s. 22).

- (43) Vid tillämpning av detta direktiv är ursprungsgarantiernas enda funktion att visa för slutkunden att en viss andel eller mängd energi har producerats från förnybara energikällor. En ursprungsgaranti kan, oberoende av vilken energi det gäller, överföras från en innehavare till en annan. I syfte att garantera att en enhet förnybar energi endast kan överlämnas en gång till en kund bör emellertid dubbelt räknande och dubbelt överlämnande av ursprungsgarantier undvikas. Energi från förnybara energikällor vars åtföljande ursprungsgaranti sålts separat av producenten bör inte överlämnas eller säljas till slutkunden som energi från förnybara energikällor.
- (44) Det är lämpligt att låta konsumentmarknaden för el från förnybara energikällor bidra till utvecklingen av energi från förnybara energikällor. Medlemsstaterna bör därför **kunna** kräva att elleverantörer som informerar slutkunderna om sin energimix i enlighet med artikel X i direktiv [marknadens utformning], eller som saluför energi till konsumenter med hänvisning till användningen av energi från förnybara energikällor, använder ursprungsgarantier från anläggningar som producerar energi från förnybara energikällor.
- (45) Det är viktigt att tillhandahålla information om hur den el som fått stöd fördelas till slutkunderna. För att förbättra kvaliteten på denna information till konsumenterna bör medlemsstaterna säkerställa att ursprungsgarantier utfärdas för alla enheter förnybar energi som produceras, **utom om de beslutar att inte utfärda ursprungsgarantier till producenter som också erhåller ekonomiskt stöd, för att ta hänsyn till ursprungsgarantiernas marknadsvärde.** I syfte att undvika dubbel kompensation bör dessutom producenter av förnybar energi som redan erhåller ekonomiskt stöd [] **få marknadsvärdet för de ursprungsgarantier som de fått utfärdade avdraget i det relevanta stödsystemet. []**

- (46) I Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU föreskrivs ursprungsgarantier för att visa ursprunget av den el som produceras i högeffektiva kraftvärmeverk. Ingen användning specificeras dock för sådana ursprungsgarantier, så **användning av dessa bör också vara möjlig** för att redovisa användningen av energi från högeffektiv kraftvärme.
- (47) Ursprungsgarantier, som för närvarande används för förnybar el [], bör utvidgas till att även omfatta förnybar gas. **Det bör också vara möjligt att utvidga systemet för ursprungsgarantier till att omfatta förnybar värme och kyla samt fossila bränslekällor som ett alternativ.** Detta skulle göra det möjligt att på ett konsekvent sätt bevisa förnybara gasers (t.ex. biometan) ursprung för slutkunderna och underlätta en ökad gränsöverskridande handel med sådana gaser. Det skulle också göra det möjligt att skapa ursprungsgarantier för andra förnybara gaser, t.ex. väte.
- (48) Det behövs stöd för integration av energi från förnybara energikällor i transmissions- och distributionsnätet och för utnyttjande av system för lagring av energi för integrerad variabel produktion av energi från förnybara energikällor, särskilt vad gäller reglerna för dirigering och tillträde till nätet. Direktivet [utformningen av elmarknaden] anger en ram för integreringen av producenter av el från förnybara energikällor. Denna ram omfattar dock inga bestämmelser om integreringen av gas från förnybara energikällor i gasnätet. Därför är det nödvändigt att hålla kvar de bestämmelserna i det här direktivet.
- (49) Möjligheterna att skapa ekonomisk tillväxt genom innovation och en hållbar konkurrenskraftig energipolitik har konstaterats. Produktionen av energi från förnybara energikällor är ofta beroende av lokala eller regionala små och medelstora företag. Investeringar i regional och lokal produktion av energi från förnybara energikällor skapar betydande möjligheter till tillväxt och sysselsättning i medlemsstaterna och deras regioner. Kommissionen och medlemsstaterna bör därför stödja nationella och regionala utvecklingsåtgärder i dessa områden, uppmuntra utbyte av bästa metoder för produktion av energi från förnybara energikällor mellan lokala och regionala utvecklingsinitiativ och främja användningen av sammanhållningspolitiskt stöd på detta område.

- (50) Vid främjandet av utvecklingen av marknaden för förnybara energikällor är det nödvändigt att ta i betraktande dess positiva inverkan på regionala och lokala utvecklingsmöjligheter, exportmöjligheter, social sammanhållning och sysselsättning, inte minst när det gäller små och medelstora företag och oberoende energiproducenter.
- (51) De yttersta randområdenas särställning erkänns i artikel 349 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Energisektorn i de yttersta randområdena kännetecknas ofta av isolering, begränsat utbud och beroende av fossila bränslen, samtidigt som dessa regioner har betydande lokala förnybara energikällor. De yttersta randområdena skulle därför kunna tjäna som exempel på tillämpningen av innovativ energiteknik för unionen. Det är därför nödvändigt att främja användningen av förnybar energi i syfte att uppnå en högre grad av energiautonomi för dessa regioner och erkänna deras specifika situation när det gäller potentialen för förnybar energi och behovet av offentligt stöd.

Ett undantag bör inrättas med begränsad lokal inverkan som ger medlemsstaterna möjlighet att anta särskilda kriterier för att säkerställa berättigande till ekonomiskt stöd för användning av vissa biomassabränslen. Medlemsstaterna bör kunna anta sådana särskilda kriterier för anläggningar som använder biomassabränsle och som ligger i de yttersta randområden som avses i artikel 349 i EUF-fördraget samt för biomassa som används som bränsle i dessa anläggningar och som inte uppfyller de harmoniserade kriterierna i detta direktiv för hållbarhet, energieffektivitet och minskade växthusgasutsläpp. Sådana särskilda kriterier för biomassabränslen bör gälla oberoende av biomassans ursprungsort i en medlemsstat eller ett tredjeland. Dessutom bör alla särskilda kriterier vara objektivt motiverade med tanke på det berörda yttersta randområdets energioberoende och på säkerställandet av en smidig övergång till kriterierna i detta direktiv för hållbarhet, energieffektivitet och minskade växthusgasutsläpp för biomassabränslen i ett sådant yttersta randområde.

Eftersom energimixen för elproduktionen i de yttersta randområdena huvudsakligen i stor utsträckning består av eldningsolja är det nödvändigt att möjliggöra lämpligt hänsynstagande till kriterier för minskade växthusgasutsläpp i dessa områden. Det skulle därför vara lämpligt med en särskild motsvarighet i form av fossilbränsle för den el som produceras i de yttersta randområdena.

Medlemsstaterna bör säkerställa att de särskilda kriterier som de har antagit faktiskt uppfylls. Slutligen bör nationella särskilda kriterier inte under några omständigheter påverka tillämpningen av artikel 26.9 i detta direktiv. Härigenom säkerställs att biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassa som överensstämmer med de harmoniserade kriterierna i detta direktiv även fortsättningsvis omfattas av de förenklade handelsprocedurer som eftersträvas genom detta direktiv, inbegripet vad gäller de berörda yttersta randområdena.

- (52) Det är lämpligt att möjliggöra utvecklingen av decentraliserad teknik för energi från förnybara energikällor på icke-diskriminerande villkor och utan att hindra finansieringen av investeringar i infrastruktur. Utvecklingen mot en decentraliserad energiproduktion har många fördelar såsom utnyttjandet av lokala energikällor, förbättrad lokal trygghet, energiförsörjning, kortare transportsträckor och minskade förluster vid energitransmission. Sådan decentralisering främjar också samhällsutvecklingen och sammanhållningen genom att erbjuda inkomstkällor och skapa lokala arbetstillfällen.
- (53) Med den ökande betydelsen av egenförbrukning av förnybar el behövs det en definition av egenförbrukare av förnybar energi och ett regelverk som ger egenförbrukare rätt att producera, lagra, använda och sälja el utan att drabbas av en orimlig börda. [] Människor som bor i lägenhet **bör till exempel kunna** dra nytta av konsumentinflytande i samma utsträckning som hushåll i småhus. Även om det är relativt vanligt att produktion av förnybar energi sker på samma plats som [] förbrukningen är det lämpligt att låta medlemsstaterna själva fastställa inom vilka gränser egenförbrukning får ske, till exempel genom att definiera det geografiska tillämpningsområdet eller genom att utesluta användning av det offentliga nätet, samtidigt som lika villkor och likabehandling inom respektive ramverk säkerställs.

- (53a) **Egenförbrukare av förnybar energi bör inte utsättas för orimliga bördor och kostnader. Deras bidrag till uppfyllandet av klimat- och energimålen samt de kostnader och den nytta som de genererar i det vidare energisystemet bör beaktas. Samtidigt bör dock medlemsstaterna, i synnerhet när de bedömer om avgifterna återspeglar kostnaderna, säkerställa att alla konsumenter på ett balanserat och lämpligt sätt bidrar till det övergripande kostnadsfördelningssystemet med avseende på produktion, distribution och förbrukning av el genom avgifter och skatter, inbegripet kostnader med anknytning till det stöd som beviljas förnybar el, så att egenförbrukning av förnybar energi möjliggörs samt proportionalitet och systemets finansiella hållbarhet uppnås. Under förutsättning att dessa villkor uppfylls, och utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, bör medlemsstaterna behålla rätten att tillämpa olika ekonomiska villkor för grupper av egenförbrukare, som människor som bor i lägenhet eller kommersiella områden, jämfört med enskilda egenförbrukare, som hushåll i småhus.**
- (54) Lokalt medborgardeltagande i projekt för förnybar energi via lokalsamhällen som satsar på förnybar energi har gett ett betydande mervärde när det gäller lokal acceptans av förnybar energi och tillgång till kompletterande privat kapital. Detta lokala deltagande kommer att bli desto viktigare i ett läge med ökande kapacitet för förnybar energi i framtiden. **Åtgärder för att ge lokalsamhällen som satsar på förnybar energi möjlighet att konkurrera på samma villkor som andra producenter syftar också till att öka det lokala medborgardeltagandet i projekt för förnybar energi och därigenom öka acceptansen för förnybar energi.**

- (55) Särdragen hos lokalsamhällen som satsar på förnybar energi när det gäller storlek, ägarförhållanden och antalet projekt kan hindra dem från att konkurrera på lika villkor med stora aktörer, dvs. konkurrenter med större projekt eller större projektportföljer. **Det bör därför vara möjligt för medlemsstaterna att välja vilken form av enhet som helst för energisamhällen så länge en sådan enhet, i eget namn, kan utöva rättigheter och omfattas av skyldigheter.** Åtgärder för att uppväga dessa nackdelar omfattar att göra det möjligt för energisamhällen att arbeta i energisystemet och underlätta deras marknadsintegrering. **Lokalsamhällen som satsar på förnybar energi bör sinsemellan kunna dela den energi som produceras av lokalsamhällets anläggningar. Lokalsamhällets medlemmar bör dock inte befrias från betalning av de rimliga kostnader, avgifter och skatter som slutkonsumenter eller producenter som inte är medlemmar i lokalsamhället skulle ha betalat i en liknande situation eller om något slags infrastruktur för offentliga nät används för överföringarna.**
- (55a) Lokalsamhällen som satsar på förnybar energi och egenförbrukare bör bidra på ett balanserat och lämpligt sätt till det övergripande kostnadsfördelningssystemet med avseende på produktion, distribution och förbrukning av el, även genom avgifter och skatter, inbegripet kostnader med anknytning till det stöd som beviljas förnybar el, i förekommande fall. Medlemsstaterna bör kunna införa lagstiftningsåtgärder och villkor för att undvika missbruk och illojal konkurrens.
- (56) Värme och kyla, som står för ungefär hälften av den slutliga energianvändningen, anses vara en nyckelsektor när det gäller att påskynda utfasningen av fossila bränslen i energisystemet. Dessutom är det en strategisk sektor för försörjningstryggheten eftersom det beräknas att cirka 40 % av användningen av förnybar energi bör komma från förnybar värme och kyla senast 2030. Avsaknaden av en harmoniserad strategi på unionsnivå, bristen på internalisering av externa kostnader och fragmenteringen av marknaderna för värme och kyla har lett till relativt långsamma framsteg hittills inom denna sektor.

- (57) Flera medlemsstater har vidtagit åtgärder inom värme- och kylsektorn för att nå sina mål för 2020 när det gäller förnybar energi. Eftersom det saknas bindande nationella mål för perioden efter 2020 kan det hända att de övriga nationella incitamenten inte är tillräckliga för att nå de långsiktiga målen för minskade koldioxidutsläpp för 2030 och 2050. För att man ska ligga i linje med dessa mål, stärka säkerheten för investerare och främja utvecklingen av en unionsmarknad för förnybar värme och kyla samtidigt som principen om energieffektivitet först respekteras, bör medlemsstaternas insatser uppmuntras när det gäller leverans av förnybar värme och kyla för att bidra till en gradvis ökning av andelen förnybar energi. Med tanke på fragmenteringen på vissa marknader för värme och kyla är det av yttersta vikt att säkerställa flexibilitet i utformningen av en sådan insats. Det är också viktigt att se till att en eventuell användning av förnybar värme och kyla inte har negativa bieffekter för miljön **eller leder till oproportionerliga totala kostnader. För att minimera risken för detta bör man vid ökningen av andelen förnybar värme och kyla beakta situationen i de medlemsstater där denna andel redan är mycket hög samt det faktum att en ökning av andelen förnybara energikällor i fjärrvärme- eller fjärrkylsystemet i den takt som anges som referensvärde eventuellt inte är det mest kostnadseffektiva sättet att öka den totala andelen förnybara energikällor i systemet och minska utsläppen av växthusgaser.** Medlemsstaterna bör i sina planer tillåtas att fastställa ett värde som avviker från referensvärdet.
- (58) Fjärrvärme och fjärrkyla utgör i dagsläget omkring 10 % av efterfrågan på värme i unionen, med stora skillnader mellan medlemsstaterna. Kommissionen har i sin strategi för värme och kyla insett potentialen för minskade koldioxidutsläpp från fjärrvärme genom ökad energieffektivitet och utvecklingen av förnybar energi.
- (59) Strategin för energiunionen har också erkänt allmänhetens roll i energiomställningen, där medborgarna aktivt tar ett eget ansvar för energiomställningen och drar nytta av ny teknik för att sänka sina energikostnader och delta aktivt på marknaden.

- (60) De potentiella synergieffekterna mellan insatser för att öka utnyttjandet av förnybar värme och kyla och de befintliga systemen enligt direktiven 2010/31/EU och 2012/27/EU bör betonas. Medlemsstaterna bör i möjligaste mån ha möjlighet att använda befintliga administrativa strukturer för att genomföra sådana insatser för att minska den administrativa bördan.
- (61) När det gäller fjärrvärme är det därför av avgörande betydelse **att göra det möjligt för konsumenterna att begära värme från [] förnybara energikällor** och förhindra tillsynsrättslig och teknologisk inlåsning och teknologisk utestängning genom stärkta rättigheter för producenter av förnybar energi och slutkonsumenter, och ge slutkonsumenter verktyg som underlättar deras val mellan de lösningar som ger högsta energiprestanda och beaktar framtida behov av kriterier för byggnaders prestanda. **Slutkonsumenterna bör få transparent och tillförlitlig information om nätets effektivitet och om andelen förnybara energikällor i deras specifika värmeleveranser. Det är också lämpligt att slutkonsumenterna får möjlighet att uttryckligen begära att få värmeprodukter uteslutande från förnybara energikällor.**
- (62) [] För att förbereda övergången till avancerade biobränslen och minimera de totala **direkta och** indirekta effekterna av förändrad markanvändning, är det lämpligt att [] **begränsa** mängden biodrivmedel och flytande biobränslen, producerade från **spannmål, andra stärkelserika grödor, socker och oljeväxter []**, som kan tillgodoräknas när det gäller [] uppfyllandet av de mål som anges i detta direktiv, **utan att de totala möjligheterna att använda sådana biodrivmedel och flytande biobränslen begränsas.**

Införandet av en begränsning på unionsnivå bör inte hindra medlemsstaterna från att föreskriva lägre gränsvärden för mängden biodrivmedel och biobränslen som produceras av spannmål, andra stärkelserika grödor, socker och oljeväxter som kan tillgodoräknas på nationell nivå när det gäller uppfyllandet av de mål som anges i detta direktiv, utan att de totala möjligheterna att använda sådana biodrivmedel och flytande biobränslen begränsas.

- (62a) Ökad avkastning i jordbrukssektorer genom intensifierad forskning, teknisk utveckling och kunskapsöverföring som överstiger de nivåer som skulle ha gällt om det inte hade funnits några produktionsfrämjande system för biodrivmedel som baseras på foder- och livsmedelsgrödor, samt odling av en andra årlig gröda på områden som inte tidigare användes för att odla en andra årlig gröda, kan bidra till att begränsa indirekt ändring av markanvändning.
- (62b) För att förbereda övergången till avancerade biobränslen och minimera de direkta och indirekta växthusgasutsläppen från biodrivmedel och flytande biobränslen är det lämpligt att tillåta medlemsstaterna att begränsa den mängd biodrivmedel och flytande biobränslen som produceras av spannmål och andra stärkelserika grödor, socker och oljeväxter som inte har någon positiv effekt med avseende på de mål för utsläpp av växthusgaser som fastställs i detta direktiv. Odling av råvaror för biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen kan orsaka utsläpp av växthusgaser eftersom denna odling leder till att bundet kol släpps ut i atmosfären i form av koldioxid. Odling av exempelvis icke hållbara oljeväxter innebär en risk för detta, eftersom sådana odlas på landområden med stora kollager i mark och vegetation.

- (63) I Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1513¹⁴ uppmanades kommissionen att utan dröjsmål lägga fram ett heltäckande förslag till en kostnadseffektiv och teknikneutral strategi efter 2020 för att skapa ett långsiktigt perspektiv för investeringar i hållbara biodrivmedel med låg risk för indirekt ändring av markanvändning [] **med det överordnade målet** att minska koldioxidutsläppen inom transportsektorn. **En skyldighet för medlemsstaterna att kräva att [] bränsleleverantörer tillhandahåller en total andel av sina bränslen från förnybara energikällor** kan skapa säkerhet för investerare och främja en kontinuerlig utveckling av alternativa förnybara drivmedel inklusive avancerade biobränslen, förnybara flytande och gasformiga drivmedel av icke-biologiskt ursprung samt el från förnybara energikällor för transporter. [] **Eftersom förnybara alternativ kanske inte är fritt och kostnadseffektivt tillgängliga för alla bränsleleverantörer är det lämpligt att ge medlemsstaterna möjlighet att skilja mellan dem och att, om nödvändigt, undanta vissa typer av bränsleleverantörer från skyldigheten.** Eftersom det finns en välfungerande handel med drivmedel bör bränsleleverantörer i medlemsstater med liten tillgång till de resurser som krävs med lätthet kunna tillgodose sitt behov av förnybara bränslen från annat håll.
- (63a) **En europeisk databas bör inrättas för att säkerställa transparens och spårbarhet i fråga om hållbara biodrivmedel. Medlemsstaterna bör ges möjlighet att fortsätta att använda eller upprätta nationella databaser, men dessa databaser bör kopplas till den europeiska databasen i syfte att säkerställa omedelbar överföring av data och harmonisering av dataflödena.**

¹⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1513 av den 9 september 2015 om ändring av direktiv 98/70/EG om kvaliteten på bensen och dieselbränslen och om ändring av direktiv 2009/28/EG om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor (EUT L 239, 15.9.2015, s. 1).

- (64) Avancerade biobränslen och andra biodrivmedel och biogas som produceras från råvaror som förtecknas i bilaga IX, förnybara flytande och gasformiga drivmedel av icke-biologiskt ursprung och el från förnybara energikällor för transporter kan bidra till lägre koldioxidutsläpp, främja en utfasning av fossila bränslen inom unionens transportsektor på ett kostnadseffektivt sätt och bl.a. förbättra energidiversifieringen inom transportsektorn och samtidigt främja innovation, tillväxt och sysselsättning i unionens ekonomi och minska beroendet av importerad energi. [] **En skyldighet för medlemsstaterna att kräva att bränsleleverantörer [] tillhandahåller en viss andel avancerade biobränslen** bör främja en kontinuerlig utveckling av avancerade drivmedel, inklusive biobränslen, och det är viktigt att säkerställa att inblandningsskyldigheten också är ett incitament att förbättra prestanda vad gäller minskade växthusgasutsläpp för de levererade bränslen som ska uppfylla denna skyldighet. Kommissionen bör bedöma dessa bränslen med avseende på minskade växthusgasutsläpp, teknisk innovation och hållbarhet.
- (64a) **Elektromobilitet förväntas utgöra en betydande del av den förnybara energin inom transportsektorn 2030. Ytterligare incitament bör ges med tanke på den snabba utvecklingen av elektromobiliteten och denna sektors potential när det gäller tillväxt och sysselsättning i Europeiska unionen.** Multiplikatorer för förnybar el som levereras till transportsektorn bör användas för att främja användning av el inom transport och för att minska den komparativa nackdelen i energistatistiken. En elektrisk transmission är cirka tre gånger så energieffektiv som en förbränningsmotor, och det är inte möjligt att redovisa all el som används för [] vägfordon i statistiken genom särskild mätning (t.ex. vid laddning i hemmet), vilket gör att multiplikatorer bör användas för att säkerställa att de positiva effekterna av transport som drivs med el från förnybara energikällor redovisas på ett korrekt sätt.

□

- (65) Främjandet av **återvunna kolbaserade bränslen [] som produceras från [] gaser från avfallshantering och avgaser av icke-förnybart ursprung från industrianläggningar** kan också bidra till de politiska mål som gäller energidiversifiering och minskade koldioxidutsläpp inom transportsektorn **om dessa bränslen uppfyller det lämpliga minimikravet för minskning av växthusgasutsläpp**. Det är därför lämpligt att ta med dessa bränslen i bränsleleverantörernas [] skyldighet, **samtidigt som medlemsstaterna ges möjligheten att inte beakta dessa bränslen med avseende på skyldigheten om de inte önskar göra det.**
- (66) Råvaror som har låg påverkan på indirekta ändringar av markanvändningen för biobränslen bör främjas för att de bidrar till en utfasning av fossila bränslen i ekonomin. Särskilt råvaror för avancerade biobränslen, för vilka tekniken är mer innovativ och mindre utvecklad och därför kräver en högre stödnivå, bör tas med i en bilaga till detta direktiv. För att säkerställa att denna bilaga håller jämna steg med den senaste tekniska utvecklingen samtidigt som man undviker oavsiktliga negativa effekter bör en utvärdering äga rum efter antagandet av direktivet för att bedöma möjligheten att utsträcka bilagan till nya råvaror.
- (67) Kostnaden för att ansluta nya producenter av gas från förnybara energikällor till gasnäten bör baseras på objektiva, transparenta och icke-diskriminerande kriterier och vederbörlig hänsyn bör tas till den nytta som lokala producenter av gas från förnybara energikällor medför för gasnäten.

- (68) För att fullt ut utnyttja biomassans potential att minska koldioxidutsläppen i ekonomin genom att använda den i material och för energiändamål, bör unionen och medlemsstaterna på ett hållbart sätt främja befintliga skogs- och jordbruksresurser i större utsträckning samt utveckla nya system för skogsbruks- och jordbruksproduktion. **Ett exempel på sådana system är odlingen av mellangrödor eller täckgrödor som odlas när odlingsförhållandena inte är optimala eller gynnsamma för odling av huvudgrödan. Eftersom de odlats på samma mark som används för produktion av huvudgrödan ger mellangrödor inte upphov till något behov av ytterligare mark. Mellangrödor ökar jordbruksproduktionen per ytenhet, förbättrar jordbeskaffenheten och minskar markerosionen.**
- (69) Biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen bör alltid produceras på ett hållbart sätt. De biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen som används för att uppnå det unionsmål som fastställs i detta direktiv och de som omfattas av stödsystem bör därför uppfylla hållbarhetskriterier och kriterier för minskade växthusgasutsläpp. **Harmoniseringen av dessa kriterier för biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen är avgörande för uppnåendet av de energipolitiska mål för unionen som fastställs i artikel 194.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. I detta sammanhang säkerställer harmoniseringen den inre energimarknadens funktion och underlättar därmed, särskilt med avseende på artikel 26.9 i detta direktiv, medlemsstaternas ömsesidiga handel med biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen som uppfyller kriterierna. De positiva effekterna av harmoniseringen av ovannämnda kriterier när det gäller att säkerställa en väl fungerande inre marknad för energi och undvika snedvridning av konkurrensen inom unionen bör inte undergrävas. För att möjliggöra en smidig infasning av de harmoniserade hållbarhetskriterierna och kriterierna för minskade växthusgasutsläpp för de biomassabränslen som används för värme och el bör medlemsstaterna dock tillåtas att som en övergångsåtgärd tillämpa de nationella hållbarhetskriterier och kriterier för minskade växthusgasutsläpp som redan finns vid ikraftträdandet av detta direktiv på de anläggningar som får stöd inom ramen för redan godkända system, till dess att det stöd som beviljats inom ramen för dessa system upphör.**

- (70) Unionen bör vidta lämpliga åtgärder inom ramen för detta direktiv, inklusive främjande av hållbarhetskriterier och kriterier för minskade utsläpp av växthusgaser för biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen som används för värme och kyla och elproduktion.
- (71) Produktionen av jordbruksråvaror för biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen och de stimulansåtgärder för användning av dessa produkter som föreskrivs i detta direktiv bör inte få leda till att landområden med biologisk mångfald förstörs. Sådana ändliga resurser, som i olika internationella fördrag anses vara viktiga för hela mänskligheten, bör bevaras. Därför är det nödvändigt att fastställa hållbarhetskriterier och kriterier för minskade växthusgasutsläpp varigenom biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen bara kan bli föremål för stimulansåtgärder om det garanteras att jordbruksråvaran inte producerats i områden med biologisk mångfald eller, när det gäller områden som utsetts till naturskyddsområden eller till skyddsområden för sällsynta, hotade eller utrotningshotade ekosystem eller arter, den relevanta behöriga myndigheten påvisar att produktionen av jordbruksråvaran inte inverkar negativt på dessa syften. Skogar bör betraktas som biologiskt rika enligt hållbarhetskriterierna, när de är naturskogar enligt den definition som FN:s organisation för livsmedel och jordbruk (FAO) använder i sin globala bedömning av skogsresurserna eller om de omfattas av nationell naturskyddslagstiftning. Områden där uttag av icke träbaserade skogsprodukter förekommer bör betraktas som biologiskt rika skogar, förutsatt att den mänskliga inverkan är liten. Andra typer av skog enligt de definitioner som används av FAO, t.ex. modifierad naturlig skog, halvnaturlig skog och planterad skog bör inte betraktas som naturskog. Med tanke på vissa typer av gräsmark med stor biologisk mångfald, såväl tempererade som tropiska, bland annat savanner med stor biologisk mångfald, stäpper, områden med buskvegetation och prärier, bör biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen som framställs av jordbruksråvaror från sådan mark inte kunna bli föremål för stimulansåtgärder enligt detta direktiv. Kommissionen bör, i enlighet med senaste vetenskapliga rön och tillämpliga internationella normer, ta fram kriterier för att fastställa vilka områden som utgör sådan gräsmark med stor biologisk mångfald.

- (72) Land bör inte ställas om för produktion av jordbruksråvara för biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen om minskningen av dess kollager vid omställningen inte inom rimlig tid – mot bakgrund av behovet av att snabbt ta itu med klimatförändringen – kan kompenseras med minskade växthusgasutsläpp på grund av produktionen och användningen av biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen. Detta skulle förhindra att ekonomiska aktörer tvingas utföra onödigt betungande forskning och att man ställer om sådan mark med stora kollager som i efterhand visar sig vara olämplig för produktion av jordbruksråvaror för biodrivmedel flytande biobränslen och biomassabränslen. Kartläggningar av världens kollager leder till slutsatsen att våtmarker och kontinuerligt beskogade områden med krontak som täcker mer än 30 % av ytan bör ingå i denna kategori.

[]

- (74) Inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken bör unionsjordbrukare följa en omfattande uppsättning miljökrav för att kunna få direktstöd. Uppfyllandet av dessa krav kan mest effektivt kontrolleras inom ramen för jordbrukspolitiken. Dessa krav bör inte tas med i hållbarhetssystemet eftersom hållbarhetskriterierna för bioenergi bör fastställa regler som är objektiva och generellt tillämpliga. Kontrollen av överensstämmelse enligt detta direktiv skulle också riskera att orsaka en onödig administrativ börda.
- (75) Det är lämpligt att införa unionsomfattande hållbarhetskriterier och kriterier för minskade utsläpp av växthusgaser för biomassabränslen som används för elproduktion, uppvärmning och kylning i syfte att fortsätta att säkerställa stora minskningar av utsläppen av växthusgaser jämfört med fossila bränslealternativ, undvika oavsiktliga konsekvenser från hållbarhetssynpunkt och främja den inre marknaden.

- (76) För att säkerställa att skörden, trots den ökade efterfrågan på biomassa från skogsbruk, sker på ett hållbart sätt i skogar där förnygring säkerställs, att särskild uppmärksamhet ägnas områden som uttryckligen har utsetts till områden för skydd av biologisk mångfald, landskap och specifika naturelement, att den biologiska mångfaldens resurser bevaras och att kollager spåras, bör träråvaror komma endast från skogar som skördas i enlighet med de principer för hållbart skogsbruk som tagits fram inom ramen för internationella skogsprocesser, t.ex. ministerkonferensen om skydd av skogarna i Europa (Forest Europe) och genomförs genom nationell lagstiftning eller bästa förvaltningspraxis på skogsbruksföretagsnivå. Aktörer bör vidta lämpliga åtgärder för att minimera riskerna med att använda icke hållbar skogsbiomassa för produktion av bioenergi. I detta syfte bör berörda aktörer införa en riskbaserad metod. I detta sammanhang är det lämpligt att kommissionen utvecklar en operativ vägledning för kontroll av efterlevnaden av den riskbaserade metoden, efter samråd med kommittén för styrning av energiunionen och ständiga kommittén för skogsbruk som inrättats genom rådets beslut 89/367/EEG¹⁵.
- (77) För att minimera den administrativa bördan bör unionens hållbarhetskriterier och kriterier för minskade utsläpp av växthusgaser endast tillämpas på el och värme från biomassa som produceras i anläggningar med en [] **sammanlagd installerad tillförd effekt** på minst 20 MW.

¹⁵ Rådets beslut 89/367/EEG av den 29 maj 1989 om inrättande av en ständig kommitté för skogsbruk (EGT L 165, 15.6.1989, s. 14).

- (78) Biomassabränslen bör omvandlas till el och värme på ett effektivt sätt för att maximera försörjningstryggheten och minskningen av växthusgasutsläppen samt för att begränsa utsläppen av luftföroreningar och minimera trycket på de begränsade biomassaresurserna. Av denna anledning bör offentligt stöd till anläggningar med en [] **sammanlagd installerad tillförd effekt** på minst 20 MW vid behov endast ges för högeffektiva kraftvärmeanläggningar enligt definitionen i artikel 2.34 i direktiv 2012/27/EU. Nuvarande stödssystem för biomassabaserad el bör dock tillåtas tills de löper ut för alla anläggningar för biomassa. Dessutom bör el som produceras med biomassa i nya anläggningar med en [] **sammanlagd installerad tillförd effekt** på 20 MW eller mer endast räknas när det gäller mål för förnybar energi och skyldigheter i fråga om högeffektiva kraftvärmeanläggningar. Enligt reglerna för statligt stöd bör medlemsstaterna dock tillåtas att bevilja offentligt stöd för produktion av förnybar energi till anläggningar, och räkna den el de producerar mot de mål och skyldigheter som gäller förnybar energi, för att undvika ett ökat beroende av fossila bränslen med högre klimat- och miljöpåverkan där medlemsstaterna, efter att ha uttömt alla tekniska och ekonomiska möjligheter att installera högeffektiva kraftvärmeverk som drivs med biomassa, skulle möta ett betydande hot mot en trygg elförsörjning.
- (79) Minimitröskeln för minskade utsläpp av växthusgaser när det gäller biodrivmedel och flytande biobränslen som produceras i nya anläggningar bör höjas för att förbättra anläggningarnas samlade växthusgasbalans och avskräcka från ytterligare investeringar i anläggningar med låga prestanda vad gäller minskade utsläpp av växthusgaser. Genom denna ökning skyddas investeringar i produktionskapacitet för framställning av biodrivmedel och flytande biobränslen.
- (80) På grundval av erfarenheterna från det praktiska genomförandet av unionens hållbarhetskriterier är det lämpligt att stärka den roll som spelas av frivilliga internationella och nationella certifieringssystem för kontroll av överensstämmelse med hållbarhetskriterierna på ett harmoniserat sätt.

- (81) Det ligger i unionens intresse att försöka få till stånd frivilliga internationella eller nationella system som fastställer standarder för produktionen av hållbara biodrivmedel, flytande biobränslen, och biomassabränslen, och som garanterar att produktionen av biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen uppfyller dessa standarder. Man bör därför föreskriva att system bör anses tillhandahålla tillförlitliga belägg och uppgifter, om de uppfyller lämpliga standarder avseende tillförlitlighet, öppenhet och oberoende granskning. För att säkerställa att efterlevnaden av hållbarhetskriterierna och kriterierna för minskade växthusgasutsläpp kontrolleras på ett robust och harmoniserat sätt och i synnerhet för att förhindra bedrägerier, bör kommissionen ges befogenhet att fastställa detaljerade genomförandebestämmelser, inbegripet lämpliga standarder avseende tillförlitlighet, öppenhet och oberoende granskning som ska tillämpas av de frivilliga systemen.
- (82) Frivilliga certifieringssystem spelar en allt större roll för att tillhandahålla bevis på efterlevnad av hållbarhetskriterierna och kriterierna för minskade växthusgasutsläpp när det gäller biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen. Därför bör kommissionen kräva att frivilliga certifieringssystem, även de som redan har erkänts av kommissionen, regelbundet rapporterar om sin verksamhet. Sådana rapporter bör offentliggöras i syfte att öka insynen och förbättra kommissionens övervakning. Vidare skulle en sådan rapportering tillhandahålla den information som kommissionen behöver för att kunna rapportera om hur de frivilliga certifieringssystemen fungerar i syfte att kunna peka på bästa praxis och vid behov lägga fram ett förslag om hur denna bästa praxis bör främjas ytterligare.
- (83) För att underlätta den inre marknadens funktion bör bevis som gäller hållbarhetskriterierna och kriterierna för minskade utsläpp av växthusgaser för biomassa för energiändamål som erhållits i enlighet med ett system som har erkänts av kommissionen godtas av alla medlemsstater. Medlemsstaterna bör bidra till att säkerställa ett korrekt genomförande av certifieringsprinciperna i frivilliga system genom att övervaka den verksamhet som bedrivs av certifieringsorgan som är ackrediterade av det nationella ackrediteringsorganet och genom att informera de frivilliga systemen om relevanta synpunkter.

- (84) För att undvika en orimligt stor administrativ börda bör en förteckning över normalvärden för vanliga produktionskedjor för biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen fastställas och denna förteckning bör uppdateras och utvidgas, när nya pålitliga uppgifter finns att tillgå. Ekonomiska aktörer bör alltid vara berättigade att tillgodoräkna sig de värden avseende minskade växthusgasutsläpp för biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen som anges i förteckningen. När normalvärdet för minskade växthusgasutsläpp från en produktionskedja är lägre än det fastställda minimivärdet för minskade växthusgasutsläpp, bör producenter som önskar visa att de uppfyller minimivärdet ha skyldighet att visa att de faktiska utsläppen från produktionsprocessen är lägre än de som användes då normalvärdena räknades fram.
- (85) Det är nödvändigt att fastställa tydliga regler för hur man ska beräkna minskningen av växthusgasutsläpp från biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen samt deras fossila motsvarigheter.
- (86) I enlighet med nuvarande tekniska och vetenskapliga rön bör metoden för redovisning av växthusgasutsläpp beakta omvandlingen av fasta och gasformiga biomassabränslen till slutlig energi för att vara förenlig med beräkningen av förnybar energi, för syftet att tillgodoräknas mot det unionsmål som fastställs i detta direktiv. Tilldelningen av utsläpp till samprodukter, till skillnad från avfall och restprodukter, bör också ses över i fall där el och/eller värme och kyla produceras i kraftvärmeverk eller multiproduktionsanläggningar.

[]

- (88) Om landområden som innehåller stora kollager, i mark och vegetation, ställs om till odling av råvaror för biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen kommer normalt sett en del av det bundna koldioxidet att släppas ut i atmosfären i form av koldioxid. Den negativa effekt som detta har på växthusgaserna kan överstiga de positiva effekterna från biodrivmedel, flytande biobränslen eller biomassabränslen, i vissa fall med bred marginal. När man beräknar hur mycket växthusgasutsläppen minskar tack vare enskilda biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen bör man därför beakta den fulla växthuseffekten av en sådan omställning. Detta är nödvändigt för att garantera att den beräkning som visar hur mycket växthusgasutsläppen minskar baseras på de sammantagna växthuseffekterna av användningen av biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen.

- (89) Vid beräkning av den förändrade markanvändningens påverkan på växthusgaserna bör de ekonomiska aktörerna ha möjlighet att använda sig av faktiska värden för kollagen för referensmarkanvändningen och markanvändningen efter omställningen. De bör också kunna använda sig av standardvärden. Den metod som tillämpas av FN:s panel för klimatförändringar är den lämpliga utgångspunkten för sådana standardvärden. Detta arbete är för närvarande inte tillgängligt i en form som kan användas direkt av ekonomiska aktörer. Kommissionen bör därför se över riktlinjerna av den 10 juni 2010 för beräkning av kollager i mark vid tillämpning av bilaga V till detta direktiv, samtidigt som den säkerställer samstämmighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013¹⁶.
- (90) Vid beräkningen av växthusgasutsläpp bör samprodukter från produktion och användning av bränslen tas med. Substitutionsmetoden är lämplig för en analys av åtgärdernas effekter men inte för reglering av enskilda ekonomiska aktörer eller enskilda leveranser av drivmedel. I dessa fall är i stället energifördelningsmetoden den mest lämpliga, eftersom den är lätt att tillämpa och förutsägbar på längre sikt samt minimerar kontraproduktiva stimulansåtgärder och ger resultat som generellt sett är jämförbara med resultaten av substitutionsmetoden. När kommissionen i olika rapporter analyserar åtgärdernas effekter bör även resultaten enligt substitutionsmetoden anges.
- (91) Samprodukter skiljer sig från avfall och restprodukter från jordbruket eftersom de är det primära syftet med produktionsprocessen. Det bör därför klargöras att restprodukter från jordbruksgrödor är restprodukter och inte samprodukter. Detta har inga konsekvenser för den befintliga metoden utan klargör endast de befintliga bestämmelserna.

¹⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 av den 21 maj 2013 om en mekanism för att övervaka och rapportera utsläpp av växthusgaser och för att rapportera annan information på nationell nivå och unionsnivå som är relevant för klimatförändringen och om upphävande av beslut nr 280/2004/EG (EUT L 165, 18.6.2013, s. 13).

- (92) Den etablerade metoden att använda energifördelning som regel för att fördela växthusgasutsläpp mellan samprodukter har fungerat bra och bör fortsätta tillämpas. Det är lämpligt att anpassa metoden för beräkning av växthusgasutsläpp från användningen av kraftvärmeproduktion när kraftvärmen används vid bearbetning av biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen till den metod som tillämpas på kraftvärme för slutanvändning.
- (93) Metoden beaktar de minskade växthusgasutsläppen i samband med användning av kraftvärme jämfört med användningen av anläggningar för enbart el och värme, med beaktande av nyttan av värme jämfört med el samt nyttan av värme vid olika temperaturer. Härav följer att en högre temperatur bör stå för en större del av de totala utsläppen av växthusgaser än värme vid låg temperatur, när värmen samproduceras med el. Metoden beaktar hela vägen fram till slutlig energi, inbegripet omvandling till värme eller el.
- (94) Det är lämpligt att de uppgifter som används vid beräkningen av dessa normalvärden tas från oberoende vetenskapliga expertkällor och uppdateras på lämpligt sätt efterhand som dessa källor fortsätter sitt arbete. Kommissionen bör uppmuntra dessa källor att inom ramen för uppdateringen av sitt arbete behandla utsläpp i samband med odling, effekterna av regionala och klimatbetingade förhållanden, effekterna av odling med hållbara och ekologiska produktionsmetoder och vetenskapliga bidrag från producenter både inom unionen och i tredjeländer samt från det civila samhället.
- (95) Efterfrågan på jordbruksråvaror i världen ökar. Denna ökande efterfrågan kommer delvis att tillgodoses genom att jordbruksarealen utökas. Att återställa allvarligt skadad mark, som följaktligen inte kan användas för jordbruksändamål i sitt nuvarande skick, är en metod för att utöka den areal som kan användas för grödor. Eftersom efterfrågan på jordbruksråvaror kommer att öka om man främjar biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen, bör hållbarhetssystemet främja utnyttjandet av återställd skadad mark.

- (96) För att säkerställa en harmoniserad tillämpning av metoden för beräkning av växthusgasutsläpp och anpassning till de senaste vetenskapliga rönen bör kommissionen ges befogenhet att anpassa de metodologiska principer och värden som krävs för att utvärdera huruvida kriterierna för minskade växthusgasutsläpp har uppfyllts och besluta att de rapporter som lämnas in av medlemsstater och tredjeländer innehåller korrekta uppgifter om utsläpp från odling av råvaror.
- (96a) De europeiska gasnäten håller på att bli allt mer integrerade. Främjande av produktion och användning av biometan, inmatning av biometan i naturgasnätet och gränsöverskridande handel med biometan har skapat ett behov av att säkerställa ordentlig redovisning av förnybar energi och av att undvika dubbla incitament som beror på att det finns olika stödsystem i olika medlemsstater. Massbalanssystemet för kontroll av bioenergins hållbarhet bör bidra till detta.**
- (97) För att målen i detta direktiv ska kunna uppnås är det nödvändigt att unionen och medlemsstaterna anslår betydande ekonomiska resurser till forskning och utveckling avseende teknik för energi från förnybara energikällor. Europeiska institutet för teknik och innovation bör i synnerhet ge hög prioritet åt forskning och utveckling av teknik för energi från förnybara energikällor.
- (98) Genomförandet av detta direktiv bör om relevant återspegla bestämmelserna i konventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor, särskilt så som de genomförs genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG¹⁷.

¹⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG av den 28 januari 2003 om allmänhetens tillgång till miljöinformation och om upphävande av rådets direktiv 90/313/EEG (EUT L 41, 14.2.2003, s. 26).

(99) För att ändra eller komplettera icke väsentliga delar av bestämmelserna i detta direktiv bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktion delegeras till kommissionen när det gäller förteckningen över råvaror för produktionen av avancerade biobränslen, som lämnar endast ett begränsat bidrag till bränsleleverantörernas skyldigheter på transportområdet; anpassningen av energiinnehållet i drivmedel till vetenskapliga och tekniska framsteg; metoden för att fastställa andelen biodrivmedel som är resultatet av biomassa som bearbetas med fossila bränslen i en gemensam process; genomförandet av avtal om ömsesidigt erkännande av ursprungsgarantier; fastställande av regler för övervakning av hur systemet med ursprungsgarantier fungerar; och reglerna för beräkning av växthusgaspåverkan av biodrivmedel, flytande biobränslen liksom deras fossila motsvarigheter. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter bör Europaparlamentet och rådet erhålla alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter bör systematiskt ges tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelsen av delegerade akter.

[]

(101) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att minst 27 % av unionens slutliga energianvändning (brutto) ska täckas av energi från förnybara energikällor senast 2030, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av den föreslagna åtgärdens omfattning, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

- (102) Skyldigheten att införliva detta direktiv med nationell rätt bör endast gälla de bestämmelser som utgör en innehållsmässig ändring i förhållande till det tidigare direktivet. Skyldigheten att införliva bestämmelser som är oförändrade följer av det tidigare direktivet.
- (103) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument av den 28 september 2011¹⁸ har medlemsstaterna åtagit sig att, i de fall detta är berättigat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande.
- (104) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas skyldigheter vad gäller tidsfristen för införlivande i nationell lagstiftning av de direktiv som anges i del B i bilaga XI.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

Genom detta direktiv upprättas en gemensam ram för främjande av energi från förnybara energikällor. Det anger ett bindande unionsmål för den totala andelen energi från förnybara energikällor av den slutliga energianvändningen (brutto) år 2030. Det innehåller också bestämmelser om ekonomiskt stöd för el framställd från förnybara energikällor, egenförbrukning av förnybar el och användning av förnybar energi inom sektorerna värme och kyla och transporter, regionalt samarbete mellan medlemsstaterna och med tredjeländer, ursprungsgarantier, administrativa förfaranden och information och utbildning. I direktivet fastställs dessutom hållbarhetskriterier och kriterier för minskade växthusgasutsläpp för biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen.

¹⁸ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv gäller de definitioner som anges i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG¹⁹.

Dessutom gäller följande definitioner:

a) *energi från förnybara energikällor*: energi från förnybara, icke-fossila energikällor, nämligen vindenergi, solenergi, (termisk solenergi och fotovoltaisk solenergi) och geotermisk energi, omgivningsenergi [], tidvattenenergi, vågenergi och annan havsenergi, vattenkraft, biomassa, deponigas, gas från avloppsreningsverk samt biogas.

b) *omgivningsenergi* []: **naturligt förekommande [] värmeenergi [] och energi som ackumulerats inom ett avgränsat område**, som [] kan lagras i omgivningsluften [], under den fasta jordytan eller i ytvatten. []

ba) *geotermisk energi*: energi lagrad i form av värme under den fasta jordytan.

c) *biomassa*: den biologiskt nedbrytbara delen av produkter, avfall och restprodukter av biologiskt ursprung från jordbruk, inklusive material av vegetabiliskt och animaliskt ursprung, skogsbruk och därmed förknippad industri inklusive fiske och vattenbruk, liksom den biologiskt nedbrytbara delen av avfall, inbegripet industriavfall och kommunalt avfall av biologiskt ursprung.

¹⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG (EUT L 211, 14.8.2009, p. 55).

- d) *slutlig energianvändning (brutto)*: energiprodukter som för energiändamål levereras till industrin, transportsektorn, hushållen, servicesektorn, inbegripet offentliga tjänster, jordbruket, skogsbruket och fiskerinäringen, inbegripet användningen av el och värme inom energisektorn i samband med el- och värmeproduktion samt inbegripet förluster av el och värme vid distribution och transmission.
- e) *fjärrvärme eller fjärrkyla*: distribution av värmeenergi i form av ånga, hetvatten eller kylda vätskor från en central produktionskälla, via ett nät, till ett flertal byggnader eller anläggningar i syfte att värma eller kyla ner utrymmen eller processer.
- f) *flytande biobränslen*: vätskeformiga bränslen för andra energiändamål än för transportändamål, inbegripet el, uppvärmning och kylning, som framställs av biomassa.
- g) *biodrivmedel*: vätskeformiga bränslen som framställs av biomassa och som används för transportändamål.
- h) *ursprungsgaranti*: ett elektroniskt dokument som har som enda uppgift att utgöra bevis för slutkunden på att en viss andel eller mängd energi producerats från förnybara energikällor.
- i) *stödsystem*: varje instrument, system eller mekanism som en medlemsstat eller en grupp av medlemsstater tillämpar och som främjar användning av energi från förnybara energikällor genom att minska kostnaden för denna energi, öka försäljningspriset eller öka försäljningsvolymen av sådan köpt energi, genom införande av kvoter för energi från förnybara energikällor. Detta omfattar, men är inte begränsat till, investeringsstöd, skattebefrielser eller skattelättnader, skatteåterbetalningar, stödsystem med kvoter för energi från förnybara energikällor, inklusive system med gröna certifikat, samt system med direkt prisstöd, däribland inmatningspriser och utbetalningar i form av **varierande (sliding) och fasta** stödutbetalningar.

j) *kvoter för energi från förnybara energikällor*: ett stödsystem där det ställs krav på att energiproducenterna låter en viss andel energi från förnybara energikällor ingå i den energi som de producerar, eller att energileverantörerna låter en viss andel energi från förnybara energikällor ingå i den energi som de levererar, eller att energikonsumenterna låter en viss andel energi från förnybara energikällor ingå i den energi som de konsumerar. Detta inbegriper system där sådana krav kan uppfyllas genom användning av gröna certifikat.

k) *faktiskt värde*: minskningen av växthusgasutsläpp för några eller alla steg i en specifik produktionsprocess för biodrivmedel beräknad enligt den metod som fastställs i del C i bilaga V.

l) *typiskt värde*: en beräkning av växthusgasutsläppen och minskningen av växthusgasutsläpp för en särskild produktionskedja för biodrivmedel, flytande biobränslen eller biomassabränslen, som är representativ för användningen i unionen.

m) *normalvärde*: ett värde som härleds från ett typiskt värde med tillämpning av på förhand fastställda faktorer, vilket på de villkor som fastställs i detta direktiv får användas i stället för ett faktiskt värde.

n) *avfall*: i enlighet med definitionen i artikel 3.1 i direktiv 2008/98/EG. Ämnen som avsiktligt manipulerats eller kontaminerats för att uppfylla definitionen omfattas inte av denna definition.

o) *stärkelserika grödor*: grödor, framför allt spannmål (oavsett om det enbart är sädeskornen eller hela växten, till exempel vad gäller majs, som används), rotfrukter (till exempel potatis, jordärtskocka, sötpotatis, maniok och jams) och stamknölar (till exempel taro).

p) *material som innehåller både cellulosa och lignin*: material som består av lignin, cellulosa och hemicellulosa, såsom biomassa från skog, vedartade energigrödor samt restprodukter och avfall från skogsindustri,

q) *cellulosa från icke-livsmedel*: material som främst består av cellulosa och hemicellulosa och har ett lägre lignininnehåll än material som innehåller både cellulosa och lignin. Det inbegriper rester från livsmedels- och fodergrödor (till exempel halm, stjälkar, agnar och skal), gräsartade energigrödor med lågt stärkelseinnehåll (till exempel rajgräs, jungfruhirs, miskantus, italienskt rör) och täckgrödor före och efter huvudgrödor [1], industriella restprodukter (inbegripet från livsmedels- och fodergrödor efter att vegetabiliska oljor, socker, stärkelse och protein har utvunnits) samt material från biologiskt avfall.

r) *restprodukt*: ett ämne som inte är den eller de slutprodukter som produktionsprocessen direkt söker att producera; den är inte huvudsyftet med produktionsprocessen och processen har inte avsiktligt ändrats för att producera den.

s) *förnybara flytande och gasformiga drivmedel av icke-biologiskt ursprung*: flytande eller gasformiga bränslen av annat slag än biodrivmedel, vilkas energiinnehåll hämtas från andra förnybara energikällor än biomassa och som används inom transporter.

t) *restprodukter från jordbruk, vattenbruk, fiske och skogsbruk*: restprodukter som direkt genereras inom jordbruk, vattenbruk, fiske och skogsbruk; restprodukter från relaterad industri eller bearbetning inbegrips inte.

u) *biodrivmedel och flytande biobränslen som innebär låga risker för indirekt ändring av markanvändning*: biodrivmedel och flytande biobränslen vars råvaror för framställningen har producerats inom system som minskar förflyttningar av produktion i andra syften än framställning av biodrivmedel och flytande biobränslen och som producerats i överensstämmelse med hållbarhetskriterierna för biodrivmedel och flytande biobränslen i artikel 26.

x) *systemansvarig för distributionssystem*: en systemansvarig enligt definitionen i artikel 2.6 i direktiv 2009/72/EG.

- y) *spillvärme eller spillkyla*: värme eller kyla som genereras som biprodukt i industrianläggningar, **anläggningar inom tjänstesektorn []** eller anläggningar för kraftproduktion, **utom vid användning av kraftvärmeproduktion**, och som skulle förflyktigas oanvända i luft eller vatten utan tillgång till ett fjärrvärme- eller kylsystem.
- z) *uppgradering*: uppgradering av kraftverk som producerar förnybar energi, vilket bl.a. innebär att anläggningar eller driftsystem och driftsutrustning helt eller delvis byts ut, i syfte att ersätta kapacitet eller **för att öka effektiviteten eller anläggningens kapacitet**.
- aa) *egenförbrukare av förnybar energi*: en aktiv kund enligt definitionen i direktiv [MDI-direktivet] **som är verksam inom ett avgränsat område och som producerar förnybar el för eget behov, []** och får laga och sälja **egenproducerad** förnybar el [], med förbehåll för, för sådana egenförbrukare av förnybar energi som inte är hushåll, att dessa verksamheter inte är deras primära kommersiella eller professionella verksamhet.
- []
- cc) *energi köpsavtal*: ett avtal enligt vilket en juridisk person avtalar om att köpa förnybar energi direkt från en energiproducent.
- dd) *livsmedels- och fodergrödor*: stärkelserika grödor, socker och oljegrödor som produceras på jordbruksmark som huvudgröda exklusive restprodukter, avfall eller lignocellulosa. **Mellangrödor, såsom fånggrödor och täckgrödor, anses inte utgöra huvudgrödor.**
- ee) *avancerade biobränslen*: biobränslen som produceras från råvaror som förtecknas i del A i bilaga IX.

- ff) **återvunna kolbaserade bränslen:**²⁰ flytande och gasformiga bränslen som produceras från gaser från avfallshantering och avgaser av icke-förnybart ursprung från industrianläggningar.
- gg) *bränsleleverantör*: den enhet som levererar bränsle till marknaden och **som** ansvarar för överföring av bränsle [] genom en punkt för punktskatteuppbörd eller, **för el eller** om ingen punktskatt ska uppbäras, vilken som helst annan relevant enhet som utsetts av en medlemsstat.
- hh) *agrobiomassa*: biomassa som produceras inom jordbruket.
- ii) *skogsbiomassa*: biomassa som produceras inom skogsbruket.
- []
- kk) *små och medelstora företag*: mikroföretag, små eller medelstora företag enligt definitionen i kommissionens rekommendation 2003/361/EG²¹.
- ll) *skogsförnygring*: att ett skogsbestånd återställs på naturlig eller konstgjord väg efter avlägsnande av det tidigare beståndet genom avverkning eller av naturliga orsaker, t.ex. brand eller storm.
- mm) *skogsbruksföretag*: ett eller flera skogsskiften och annan trädbevuxen mark som utgör en enda enhet ur skötsel- eller användningssynpunkt.

²⁰ **Anm.: När det gäller dessa återvunna kolbaserade bränslen ska metoden för beräkning av minskningen av växthusgasutsläppen fastställas genom en delegerad akt i enlighet med artikel 25.6 och nivån för minskade växthusgasutsläpp har fastställts till [70 %] i artikel 25.**

²¹ Kommissionens rekommendation av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (EUT L 124, 20.5.2003, s. 36).

- nn) *bioavfall*: **biologiskt avfall enligt definitionen i artikel 3.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG []**.
- oo) *kvarstående energimix*: den totala årliga energimixen för en medlemsstat, exklusive den del som omfattas av de annullerade ursprungsgarantierna.
- pp) *biomassabränslen*: gasformiga och fasta bränslen som framställs av biomassa.
- qq) *biogas*: gasformiga bränslen som framställs av biomassa.
- rr) *öppet anbudsförfarande*: ett anbudsförfarande för uppförande av anläggningar för förnybar energi som anordnas av en medlemsstat och öppnas för anbud från projekt i en eller flera andra medlemsstater.
- ss) *gemensamt anbudsförfarande*: ett anbudsförfarande för uppförande av anläggningar för förnybar energi som utformas och organiseras av två eller fler medlemsstater gemensamt och som är öppet för projekt i alla berörda medlemsstater.
- tt) *öppet certifikatsystem*: ett certifikatsystem genomfört av en medlemsstat som är öppet för anläggningar som är belägna i en eller flera andra medlemsstater.
- uu) *finansieringsinstrument*: finansieringsinstrument enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012²².
- vv) *ursprungsområde*: **det geografiskt avgränsade område där skogsbiomassan tas, om vilket det finns tillförlitlig och oberoende information och där förhållandena är tillräckligt homogena för att riskerna i fråga om skogsbiomassans hållbarhet och lagenlighet ska kunna bedömas.**

²² Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

ww) **lokalsamhälle som satsar på förnybar energi:** juridisk person som, enligt tillämplig nationell lagstiftning, faktiskt kontrolleras av aktieägare eller medlemmar som är fysiska personer, lokala myndigheter inklusive kommuner eller små och medelstora företag, som finns i närheten av de projekt för förnybar energi som ägs och utvecklas av det lokalsamhället. Det främsta syftet med ett lokalsamhälle som satsar på förnybar energi är att ge dess medlemmar eller de lokala områden där företaget är verksamt miljömässiga, ekonomiska eller sociala samhällsfördelar, snarare än ekonomisk vinst. När det gäller verksamhet inom elsektorn ska det ses som ett energisamhälle enligt definitionen i direktiv [MDI-direktivet].

□

Artikel 3

Unionens bindande övergripande mål för 2030

1. Medlemsstaterna ska gemensamt säkerställa att andelen energi från förnybara energikällor i unionens slutliga energianvändning (brutto) år 2030 är minst 27 %.
2. Medlemsstaternas respektive bidrag till detta övergripande mål för 2030 ska fastställas och meddelas kommissionen inom ramen för deras integrerade nationella energi- och klimatplaner i enlighet med artiklarna 3–5 och 9–11 i förordning [styrning].
3. Från och med den 1 januari 2021 får andelen energi från förnybara energikällor av varje medlemsstats slutliga energianvändning (brutto) inte vara lägre än vad som anges i den tredje kolumnen i tabellen i del A i bilaga I. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa överensstämmelse med denna referensandel. Om en medlemsstat inte bibehåller sin referensandel mätt över en ettårsperiod ska artikel 27.4a första och andra styckena i förordning [styrning] tillämpas.

4. Kommissionen ska stödja medlemsstaternas höga ambitionsnivå genom en ram som skapar gynnsamma förutsättningar för ökad användning av unionsmedel, i synnerhet finansieringsinstrument, särskilt [] i följande syften:

a) **Minskad kapitalkostnad för projekt för förnybar energi.**

b) **Utveckling av nätinfrastrukturen för transmission och distribution, intelligenta nät, lagringsanläggningar och sammanlänkningar med målsättningen att uppnå en elsammanlänkingsnivå på 15 % senast år 2030, för att öka den tekniskt och ekonomiskt överkomliga nivån av förnybar energi i elsystemet.**

c) **Utökat regionalt samarbete mellan medlemsstaterna och mellan medlemsstaterna och tredjeländer genom gemensamma projekt, gemensamma stödsystem och öppnandet av stödsystem för förnybar el för producenter i andra medlemsstater.**

4a. **Kommissionen ska stödja de medlemsstater som väljer att bidra till unionens bindande övergripande mål med hjälp av samarbetsmekanismer genom att inrätta en stödplattform.**

Artikel 4

Ekonomiskt stöd till el från förnybara energikällor

1. [] **För att nå det unionsmål som anges i artikel 3.1, och medlemsstaternas respektive bidrag till uppnåendet av detta mål på nationell nivå för användning av förnybar energi, får medlemsstaterna tillämpa stödsystem. Stödsystem för el från förnybara energikällor ska på ett marknadsbaserat och marknadsorienterat sätt ge incitament till en integrering av el från förnybara energikällor på elmarknaden [], så att man undviker onödig snedvridning av elmarknaden [].**

2. Stöd till el från förnybara energikällor ska utformas så att det integrerar el från förnybara energikällor på elmarknaden och säkerställer att producenter av förnybar energi svarar på marknadens prissignaler och maximerar sina marknadsintäkter. **I detta syfte ska stöd som beviljas genom system för direkt prisstöd ta formen av en marknadspremie som bland annat kan vara varierande (sliding) eller fast. Medlemsstaterna får, i enlighet med [eldirektivet] och [elförordningen], överväga att ta fram särskilda villkor för stöd till småskaliga anläggningar och demonstrationsprojekt.**

3. Medlemsstaterna ska se till att stöd till el från förnybara energikällor beviljas på ett öppet, konkurrensutsatt, icke-diskriminerande och kostnadseffektivt sätt. **Medlemsstaterna får överväga att ta fram särskilda villkor eller att göra undantag från konkurrensutsatta anbudsförfaranden för i synnerhet småskaliga anläggningar och demonstrationsprojekt.**

Medlemsstaterna får även överväga mekanismer för att säkerställa regional diversifiering av användningen av förnybar energi, i synnerhet för att säkerställa kostnadseffektiv systemintegrering.

3a. Medlemsstaterna får överväga att begränsa konkurrensen mellan olika former av teknik på grundval av ett eller flera av följande mål, om dessa mål inte kan hanteras genom stödets utformning: nät- och systemutbyggnadsmål, den långsiktiga potentialen hos en specifik teknik, målet att diversifiera energimixen, målet att undvika snedvridningar av råvarumarknaderna samt kostnaderna för systemintegrering.

[]

5. Denna artikel ska tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt [].

Artikel 5

Öppnande av stödsystem för förnybar el

1. Medlemsstaterna ska ha rätt att i enlighet med artiklarna 7–13 i detta direktiv besluta i vilken omfattning de ska stödja sådan energi från förnybara energikällor som producerats i en annan medlemsstat. Medlemsstaterna får emellertid [] öppna stödet till el från förnybara energikällor för producenter i andra medlemsstater i enlighet med de villkor som anges i denna artikel.

Medlemsstaterna får därför föreskriva att stödet [] till en andel av stödet till ny kapacitet, eller av den budget som avsatts till detta, varje år [] är öppet för anläggningar som är belägna i andra medlemsstater.

Medlemsstaterna uppmuntras att [] sträva efter att denna andel varje år ska vara minst 10 % mellan 2021 och 2025, och minst 15 % mellan 2026 och 2030, men får även avvika från dessa andelar, bland annat med anledning av en medlemsstats lägre elsammanlänkingsnivå under ett visst år. []

2a. Medlemsstaterna får begära bevis på fysisk import. De får emellertid inte ändra eller på annat sätt påverka planer eller kapacitetstilldelning mellan elområden med anledning av att producenter deltar i gränsöverskridande stödsystem. Elöverföring mellan länder ska uteslutande fastställas på grundval av kapacitetstilldelningens resultat enligt [artikel 14 i förordningen om elmarknaden].

[] 3. [] Om en medlemsstat beslutar att öppna stödet för producenter i andra medlemsstater ska de deltagande medlemsstaterna komma överens om principerna för deltagande i gränsöverskridande stödsystem för förnybar energi. Sådana överenskommelser ska åtminstone omfatta principerna för tilldelning av förnybar el som omfattas av gränsöverskridande stöd [].

4. Kommissionen ska senast 2025 utvärdera **kostnaderna för och** nyttan av bestämmelserna i denna artikel för [] införande av förnybar el i unionen. []

Artikel 6

Det ekonomiska stödets stabilitet

Utan att det påverkar anpassningar som är nödvändiga för att följa **artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt** [], ska medlemsstaterna säkerställa att nivån på, och villkoren för, det stöd **som har beviljats** för projekt som avser förnybar energi inte ändras på ett sätt som [] **begränsar** de rättigheter som ges inom ramen för stödet eller **undergräver** de understödda projektens **lönsamhet**.²³ **Denna bestämmelse ska inte påverka medlemsstaternas möjlighet att anpassa nivån på stödet i enlighet med objektiva kriterier** [], förutsatt att sådana kriterier [] har fastställts i den ursprungliga utformningen av stödsystemet [].

Artikel 7

Beräkning av andelen energi från förnybara energikällor

1. Den slutliga energianvändningen (brutto) från förnybara energikällor i varje medlemsstat ska beräknas som summan av
 - a) den slutliga elanvändningen (brutto) från förnybara energikällor,
 - b) den slutliga energianvändningen (brutto) från förnybara energikällor för uppvärmning och kylning, och
 - c) den slutliga energianvändningen från förnybara energikällor i transporter.

Vid beräkningen av den slutliga energianvändningen (brutto) från förnybara energikällor ska gas, el och vätgas från förnybara energikällor bara räknas med i ett av alternativen i första stycket led a, b eller c.

²³ **Anm.: se ny text i skäl 18.**

Om inte annat föreskrivs i artikel 26.1 andra stycket ska biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen som inte uppfyller hållbarhetskriterierna och kriterierna för minskade växthusgasutsläpp i artikel 26.2–26.7 inte tas med i beräkningen.

[]²⁴

2. Vid tillämpning av punkt 1 a ska den slutliga elanvändningen (brutto) från förnybara energikällor beräknas som mängden el producerad i en medlemsstat från förnybara energikällor, inbegripet produktionen av el från egenförbrukare av förnybar energi och energisamhällen, dock med undantag av elproduktion från pumpkraftverk som använder tidigare uppumpat vatten.

I flerbränsleanläggningar som använder både förnybara och konventionella källor, ska bara den el som kommer från förnybara energikällor tas med i beräkningen. Vid tillämpning av denna beräkning, ska bidraget från varje energikälla beräknas på grundval av dess energiinnehåll.

El från vattenkraft och vindkraft ska redovisas i enlighet med normaliseringsreglerna som fastställs i bilaga II.

3. Vid tillämpning av punkt 1 b ska den slutliga energianvändningen (brutto) från förnybara energikällor för uppvärmning och kylning beräknas som mängden fjärrvärme och fjärrkyla som produceras i en medlemsstat från förnybara energikällor plus användningen av annan energi från förnybara energikällor i industrin, hushållen, servicesektorn, jordbruket, skogsbruket och fiskerinäringen för uppvärmning, kylning och processer.

I flerbränsleanläggningar som använder både förnybara och konventionella källor ska bara den värme och kyla som producerats från förnybara energikällor tas med i beräkningen. Vid tillämpning av denna beräkning, ska bidraget från varje energikälla beräknas på grundval av dess energiinnehåll.

²⁴ **Anm.: detta stycke har flyttats till artikel 25 om integrering av förnybar energi i transportsektorn.**

Omgivningsenergi [] och geotermisk energi som används för uppvärmning och kylning med hjälp av [] värmepumpar och [] system för fjärrkyla ska beaktas vid tillämpning av punkt 1 b, under förutsättning att den slutliga nyttiggjorda mängden energi betydligt överskrider den mängd insatt primärenergi som krävs för att driva värmepumpen. Mängden värme **eller kyla** som ska anses utgöra energi från förnybara energikällor enligt detta direktiv ska beräknas i enlighet med den metod som anges i bilaga VII och hänsyn ska tas till energianvändningen i alla slutanvändningssektorer.

Vid tillämpning av punkt 1 b ska värmeenergi från passiva energisystem, där lägre energianvändning uppnås passivt genom byggnaders utformning eller genom värme från icke förnybara energikällor, inte tas med i beräkningen.

Kommissionen ska senast den 31 december 2018, genom genomförandeakter i enlighet med artikel 31, anta en interimsmetod för beräkning av den mängd förnybar energi som används för kylning och fjärrkyla.

Kommissionen ska senast den 31 december 2021, genom delegerade akter i enlighet med artikel 32, ändra bilaga VII genom att lägga till en metod för beräkning av den mängd förnybar energi som används för kylning och fjärrkyla, i syfte att vidareutveckla och definiera den interimsmetod som avses i femte stycket.

Båda metoderna ska omfatta lägsta årsvärmefaktor för värmepumpar med omvänd verkan. De genomförandeakter som avses i femte stycket ska upphöra att gälla så snart de delegerade akter som avses i sjätte stycket blir tillämpliga.²⁵

²⁵ Anm.: Kommissionen bör tillhandahålla vägledning i lämplig tid med avseende på utkastet till energi- och klimatplaner. Dessutom bör ett första utkast till beräkningen av förnybar fjärrkyla läggas fram senast den 31 december 2020.

4. Vid tillämpningen av punkt 1 c ska [] den totala slutliga energianvändningen (brutto) från förnybara källor på transportområdet beräknas som summan av alla biodrivmedel, biomassabränslen och förnybara flytande och gasformiga drivmedel av icke-biologiskt ursprung som används inom transportsektorn. Förnybara flytande och gasformiga drivmedel av icke-biologiskt ursprung som produceras från förnybar el ska dock endast anses ingå i beräkningen enligt punkt 1 a vid beräkning av den mängd el som produceras i en medlemsstat från förnybara energikällor.

[]²⁶

7. Andelen energi från förnybara energikällor ska beräknas som den slutliga energianvändningen (brutto) från förnybara energikällor delat med den slutliga energianvändningen (brutto) från alla energikällor, uttryckt i procent.

Vid tillämpningen av första stycket ska den summa som avses i punkt 1 justeras i enlighet med artiklarna 5, 8, 10, 12 och 13.

Vid beräkning av en medlemsstats slutliga energianvändning (brutto) för mätning av om medlemsstaten följer målen och det vägledande förloppet i detta direktiv ska den energimängd som används inom luftfarten anses uppgå till högst 6,18 % av medlemsstatens slutliga energianvändning (brutto). För Cypern och Malta ska den energimängd som används inom luftfarten, i förhållande till de medlemsstaternas respektive slutliga energianvändning (brutto), anses uppgå till högst 4,12 %.

8. Den metod och de definitioner som används vid beräkningen av andelen energi från förnybara energikällor ska vara de som anges i förordning (EG) nr 1099/2008.

Medlemsstaterna ska säkerställa samstämmigheten i de statistikuppgifter som används vid beräkningen av dessa sektoriella och övergripande andelar samt de statistikuppgifter som lämnas till kommissionen enligt förordning (EG) nr 1099/2008.

²⁶ **Anmärkning: Den strukna texten om transportsektorn har nu införlivats i artikel 25.**

Artikel 8

Europeiska unionens plattform för utveckling av förnybar energi och statistiska överföringar mellan medlemsstaterna

1. Medlemsstaterna får enas om statistiska överföringar från en medlemsstat till en annan av bestämda mängder energi från förnybara energikällor. Den överförda mängden ska vid tillämpningen av detta direktiv

- a) dras av från den mängd förnybar energi som beaktas när man mäter andelen förnybar energi hos den medlemsstat som genomför överföringen, och
- b) läggas till den mängd förnybar energi som beaktas när man mäter andelen förnybar energi hos **den** medlemsstat som tar emot överföringen.

1a. I syfte att underlätta uppfyllandet av unionens bindande mål, medlemsstaternas respektive bidrag till uppnåendet av detta mål i enlighet med vad som anges i artikel 3 i detta direktiv samt statistiska överföringar i enlighet med punkt 1 i denna artikel ska kommissionen inrätta Europeiska unionens plattform för utveckling av förnybar energi (nedan kallad *utvecklingsplattformen*). Medlemsstaterna får på frivillig basis lämna årliga uppgifter om sitt bidrag till uppnåendet av det bindande EU-målet för 2030 eller om de riktmärken för övervakning av framsteg som anges i förordning [styrning], inbegripet förväntade under- eller överprestationer i förhållande till dessa, samt en uppgift om det pris till vilket de skulle vara beredda att överföra eventuell överskottsproduktion av energi från förnybara energikällor från eller till en annan medlemsstat. Det faktiska priset för dessa överföringar kommer att fastställas från fall till fall på grundval av utvecklingsplattformens mekanism för matchning av utbud och efterfrågan.

1b. Kommissionen ska säkerställa att utvecklingsplattformen på grundval av priser och eventuella ytterligare kriterier som fastställts av den medlemsstat som energin överförs till kan matcha utbud och efterfrågan vad gäller mängder av förnybar energi som beaktas när man mäter medlemsstatens andel förnybar energi.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 32 med avseende på inrättandet av utvecklingsplattformen och fastställandet av de villkor för fullgörande av transaktioner som avses i punkt 3 i denna artikel.

2. De åtgärder som avses i punkterna 1 **och 1a** får gälla under ett eller flera år. **[] Sådana åtgärder mellan medlemsstaterna** ska anmälas till kommissionen eller **fullgöras på utvecklingsplattformen** senast tolv månader efter utgången av varje år då de gäller. Den information som skickas till kommissionen ska innehålla uppgifter om mängd och pris på den berörda energin. **När det gäller överföringar som fullgörs på utvecklingsplattformen ska uppgift om vilka parter som är inblandade i överföringarna och andra parametrar avseende dessa transaktioner endast redovisas om de inblandade medlemsstaterna begär detta.**
3. Överföringar ska gälla endast **sedan clearingvillkoren har uppfyllts på utvecklingsplattformen, eller []** sedan alla medlemsstater som är inblandade i överföringen har anmält överföringen till kommissionen.

Artikel 9

Gemensamma projekt mellan medlemsstaterna

1. Två eller flera medlemsstater får samarbeta om alla typer av gemensamma projekt som rör produktion av el, värme eller kyla från förnybara energikällor. Detta samarbete får inbegripa privata aktörer.
2. Medlemsstaterna ska till kommissionen anmäla den andel eller mängd el, värme eller kyla från förnybara energikällor som produceras av ett gemensamt projekt på deras territorium, som tagits i drift efter den 25 juni 2009, eller genom ökad kapacitet i en anläggning som renoverats efter det datumet, vilket ska medräknas med avseende på den övergripande nationella andelen förnybar energi i en annan medlemsstat vid tillämpningen av detta direktiv.
3. Den anmälan som avses i punkt 2 ska
- a) beskriva den föreslagna anläggningen eller identifiera den renoverade anläggningen,
 - b) specificera den andel eller mängd el, värme eller kyla som produceras i anläggningen och som ska medräknas med avseende på den övergripande nationella andelen förnybar energi i en annan medlemsstat,

c) ange vilken medlemsstat till vars förmån anmälan görs, och

d) specificera den tid, angivet i fullständiga kalenderår, under vilken den el, värme eller kyla som produceras i anläggningen från förnybara energikällor ska medräknas med avseende på den övergripande nationella andelen förnybar energi i den andra medlemsstaten.

4. Tiden för det gemensamma projektet får utsträckas till efter 2030.

5. En anmälan som görs enligt denna artikel får inte ändras eller återkallas utan ett gemensamt samtycke från den medlemsstat som gör anmälan och den medlemsstat som anges i enlighet med punkt 3 c.

Artikel 10

Resultaten av gemensamma projekt mellan medlemsstaterna

1. Inom tre månader efter utgången av varje år som omfattas av den tid som fastställs enligt artikel 9.3 d, ska den medlemsstat som gjort anmälan enligt artikel 9 upprätta en skriftlig anmälan som anger

a) den totala mängden el, värme eller kyla som under året producerats från förnybara energikällor i den anläggning som var föremål för anmälan enligt artikel 9, och

b) den mängd el, värme eller kyla som under året producerats från förnybara energikällor i anläggningen och som ska medräknas med avseende på den nationella övergripande andelen förnybar energi i en annan medlemsstat i enlighet med villkoren i anmälan.

2. Den anmälände medlemsstaten ska skicka den skriftliga anmälan till den medlemsstat till vars förmån anmälan gjordes och till kommissionen.

3. Vid tillämpningen av detta direktiv, ska den mängd el, värme eller kyla från förnybara energikällor som anmälts i enlighet med punkt 1 b

a) dras av från den mängd el, värme eller kyla från förnybara energikällor som beaktas vid beräkningen av andelen förnybar energi för den medlemsstat som utfärdar meddelandet enligt punkt 1, och

b) läggs till den mängd el, värme eller kyla från förnybara energikällor som beaktas vid beräkningen av andelen förnybar energi för den medlemsstat som tar emot meddelandet enligt punkt 2.

Artikel 11

Gemensamma projekt mellan medlemsstater och tredjeländer

1. En eller flera medlemsstater får samarbeta med ett eller flera tredjeländer om alla typer av gemensamma projekt som rör elproduktion från förnybara energikällor. Detta samarbete får inbegripa privata aktörer.

2. El från förnybara energikällor som produceras i ett tredjeland ska beaktas endast vid beräkningen av medlemsstaternas andelar förnybar energi om samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Elen används i unionen. Detta krav ska anses vara uppfyllt när

i) en bestämd mängd el motsvarande den redovisade mängden el tydligt har avsatts för den tilldelade överföringskapaciteten av alla berörda systemansvariga för transmissionssystem i ursprungslandet, destinationslandet och, i förekommande fall, varje tredjeland som är transitland,

ii) en bestämd mängd el motsvarande den redovisade mängden el tydligt har registrerats i balansförteckningen av den berörda systemansvariga för transmissionssystem på unionssidan av en gränsöverföringsförbindelse, och

iii) den avsatta kapaciteten och produktionen av el från förnybara energikällor i den anläggning som avses i punkt 2 b hänförs till samma tidsperiod.

b) Elen produceras i en nybyggd anläggning som tagits i drift efter den 25 juni 2009 eller genom ökad kapacitet i en anläggning som renoverats efter detta datum, inom ramen för ett gemensamt projekt enligt punkt 1.

c) Den producerade och exporterade mängden el har inte erhållit något annat stöd från ett stödsystem i ett tredjeland än investeringsstöd som beviljats anläggningen.

3. Medlemsstaterna får hos kommissionen ansöka om att el från förnybara energikällor, vilken producerats och använts i ett tredjeland, får beaktas vid tillämpningen av artikel 7 i samband med att det anläggs en gränsöverföringsförbindelse med mycket lång ledtid mellan en medlemsstat och ett tredjeland, under förutsättning att samtliga följande villkor uppfylls:

a) Byggandet av gränsöverföringsförbindelsen ska inledas senast den 31 december 2026.

b) Gränsöverföringsförbindelsen kan inte tas i drift före den 31 december 2030.

c) Gränsöverföringsförbindelsen måste kunna tas i drift senast den 31 december 2032.

d) Gränsöverföringsförbindelsen kommer, efter att den tagits i drift, att i enlighet med punkt 2 användas för export till unionen av el från förnybara energikällor.

e) Ansökan gäller ett gemensamt projekt som uppfyller kriterierna i punkt 2 b och c och som kommer att använda gränsöverföringsförbindelsen, efter att den tagits i drift, och en mängd el som inte överstiger den mängd som kommer att exporteras till unionen efter det att gränsöverföringsförbindelsen tagits i drift.

4. Den andel eller mängd el som produceras i en anläggning inom ett tredjelandets territorium och som vid tillämpningen av detta direktiv ska medräknas i en eller flera medlemsstaters övergripande nationella energiandel, ska anmälas till kommissionen. När mer än en medlemsstat är berörd ska fördelningen mellan medlemsstaterna av denna andel eller mängd anmälas till kommissionen. Andelen eller mängden får inte överstiga den andel eller mängd som faktiskt exporterats till och använts i unionen, motsvarande den mängd som anges i punkt 2 a i och ii i denna artikel och som uppfyller de villkor som anges i punkt 2 a. Denna anmälan ska göras av varje medlemsstat när denna andel eller mängd producerad el ska tas med vid beräkningen av dess övergripande nationella mål.

5. Den anmälan som avses i punkt 4 ska

- a) beskriva den föreslagna anläggningen eller identifiera den renoverade anläggningen,
- b) specificera den andel eller mängd el som produceras i anläggningen som ska medräknas i en medlemsstats nationella andel förnybar energi samt motsvarande finansiella arrangemang, med förbehåll för kraven på konfidentialitet,
- c) ange den period, i hela kalenderår, under vilken elen ska anses ingå i beräkningen av medlemsstatens övergripande nationella andel förnybar energi, och
- d) innehålla en skriftlig bekräftelse beträffande b och c från det tredjeland inom vars territorium anläggningen ska tas i drift och andelen eller mängden el som produceras av den anläggning som kommer att användas inom det tredje landet.

6. Tiden för det gemensamma projektet får utsträckas till efter 2030.

7. En anmälan som gjorts enligt denna artikel får inte ändras eller dras tillbaka utan en gemensam överenskommelse mellan medlemsstaten som gjort anmälan och tredjelandet som bekräftat det gemensamma projektet i enlighet med punkt 5 d.

8. Medlemsstaterna och unionen ska uppmuntra de relevanta organ som omfattas av fördraget om energigemenskapen att, i enlighet med fördraget om energigemenskapen, vidta de åtgärder som krävs så att de fördragsslutande parterna i det fördraget kan tillämpa de bestämmelser om samarbete som föreskrivs i detta direktiv mellan medlemsstaterna.

Artikel 12

Effekter av gemensamma projekt mellan medlemsstater och tredjeländer

1. Inom tolv månader efter utgången av varje år under den period som avses i artikel 11.5 c ska medlemsstaten som gjort anmälan enligt artikel 11 utfärda en skriftlig anmälan, i vilken följande ska anges, nämligen

- a) den totala mängden producerad el under det året från förnybara energikällor i den anläggning som omfattas av anmälan enligt artikel 11,
- b) den mängd el som producerades under det året från förnybara energikällor i den anläggning som ska tas med i beräkningen av landets övergripande nationella andel förnybar energi i enlighet med villkoren i anmälan enligt artikel 11, och
- c) bevis för uppfyllande av villkoren i artikel 11.2.

2. Medlemsstaten ska sända den skriftliga anmälan till det tredjeland som har bekräftat projektet i enlighet med artikel 11.5 d och till kommissionen.

3. För beräkning av de nationella övergripande andelarna förnybar energi enligt detta direktiv, ska den enligt punkt 1 b anmälda mängden el producerad från förnybara energikällor läggas till den mängd energi från förnybara energikällor som ska beaktas vid beräkningen av andelarna förnybar energi för den medlemsstat som utfärdat den skriftliga anmälan.

Artikel 13

Gemensamma stödsystem

1. Utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter enligt artikel 5, får två eller fler medlemsstater på frivillig basis besluta att slå samman eller delvis samordna sina nationella stödsystem. Då kan en viss mängd energi från förnybara energikällor som produceras inom territoriet för en deltagande medlemsstat beaktas vid beräkning av den nationella andelen förnybar energi för en annan deltagande medlemsstat, om de berörda medlemsstaterna:

- a) gör en statistisk överföring av de angivna mängderna energi från förnybara energikällor från en medlemsstat till en annan medlemsstat i enlighet med artikel 8, eller
- b) fastställer en fördelningsnyckel som godkänts av de deltagande medlemsstaterna och som fördelar mängder av energi från förnybara energikällor mellan de deltagande medlemsstaterna. En sådan fördelningsnyckel ska anmälas till kommissionen senast tre månader efter utgången av det första året då den använts.

2. Inom tre månader efter utgången av varje år ska varje medlemsstat som gjort en anmälan enligt punkt 1 b utfärda en skriftlig anmälan med uppgift om den totala mängd el, värme eller kyla som producerats från förnybara energikällor under året och som omfattats av fördelningsnyckeln.

3. I syfte att beräkna de övergripande nationella andelarna förnybar energi enligt detta direktiv ska den mängd el, värme eller kyla som producerats från förnybara energikällor och som anmälts i enlighet med punkt 2, omfördelas mellan de berörda medlemsstaterna i enlighet med den anmälda fördelningsnyckeln.

Artikel 14

Kapacitetsökningar

I enlighet med artiklarna 9.2 och 11.2 b ska de enheter energi från förnybara energikällor som kan tillskrivas ökad kapacitet i en anläggning, behandlas som om de producerades i en separat anläggning som togs i drift vid den tidpunkt då kapacitetsökningen skedde.

Artikel 15

Administrativa förfaranden, regler och normer

1. Medlemsstaterna ska se till att de nationella reglerna för godkännande, certifiering och licensiering som gäller för anläggningar med tillhörande nätinфраstruktur för transmission och distribution, som producerar el, värme eller kyla från förnybara energikällor och för omvandlingen av biomassa till biodrivmedel eller andra energiprodukter, är proportionella och nödvändiga.

Medlemsstaterna ska särskilt vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa

- a) att administrativa förfaranden förenklas så långt det är möjligt och genomförs på lämplig administrativ nivå,
- b) att reglerna som styr godkännande, certifiering och licensiering är objektiva, transparenta, proportionella och inte diskriminerar mellan sökandena och är utformade så att de tar fullständig hänsyn till särdragen hos olika teknikslag för energi från förnybara energikällor,

c) att de administrativa kostnader som ska betalas av konsumenter, planerare, arkitekter, byggare, montörer av utrustning och system samt leverantörer är transparenta och kopplade till faktiska kostnader, och

d) att förenklade och mindre arbetskrävande godkännandeförfaranden, också i form av enkel anmälan om detta är tillåtet enligt gällande regelverk, fastställs för decentraliserade enheter för produktion av energi från förnybara energikällor.

2. Medlemsstaterna ska exakt definiera tekniska specifikationer som måste uppfyllas av utrustning och system för energi från förnybara energikällor för att de ska omfattas av stödsystemen. Om det finns europeiska standarder på området, till exempel miljömärkning, energimärkning och andra tekniska referenssystem fastställda av europeiska standardiseringsorgan, ska de tekniska specifikationerna utformas enligt de standarderna. De tekniska specifikationerna ska inte föreskriva var utrustningen och systemen ska certifieras och bör inte utgöra ett hinder för den inre marknadens funktion.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att investerare har tillräcklig förutsägbarhet när det gäller det planerade stödet för energi från förnybara källor. I detta syfte ska medlemsstaterna utarbeta och offentliggöra en [] plan **över** [] förväntade anslag för stöd som omfattar åtminstone de tre följande åren och för varje system ange en preliminär tidsplan **och** [] kapacitet, **förväntad** budget [] samt [] **principerna för** samrådet med berörda parter om stödets utformning.

När det gäller marknadsbaserade stödsystem och skattesystem för vilka ingen kapacitet eller budget har avsatts bör medlemsstaterna rapportera om de viktigaste parametrarna för stödet.

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att deras behöriga myndigheter på nationell, regional och lokal nivå tar med bestämmelser för integrering och utbyggnad av förnybar energi och användningen av värme och kyla från oundvikligt avfall vid planering, utformning, byggande och renovering av stadsinfrastruktur, industri- eller bostadsområden och energiinfrastuktur, inbegripet nät för el, fjärrvärme och fjärrkyla, naturgas och alternativa bränslen.

5. Medlemsstaterna ska i sina byggregler och byggnormer införa lämpliga åtgärder för att öka andelen energi från alla typer av energi från förnybara energikällor i byggsektorn.

Vid fastställandet av sådana regler eller i sina stödsystem får medlemsstaterna beakta nationella åtgärder till förmån för avsevärt ökad energieffektivitet och med anknytning till kraftvärme och till passiva byggnader eller byggnader med lågt eller inget behov av energitillförsel.

I sina byggregler och byggnormer eller på andra sätt som har motsvarande verkan ska medlemsstaterna kräva att miniminivåer av energi från förnybara energikällor används i nya byggnader och i befintliga byggnader som genomgår betydande renoveringar, **i den utsträckning detta är tekniskt, funktionellt och ekonomiskt genomförbart och inte inverkar negativt på inomhusluften []**. Medlemsstaterna ska tillåta att dessa miniminivåer uppnås, bland annat **genom effektiv fjärrvärme och fjärrkyla som producerats []** av en avsevärd andel förnybara energikällor.

Kraven i det första stycket ska gälla väpnade styrkor endast i den utsträckning som tillämpningen av dem inte strider mot karaktären av och huvudsyftet med de väpnade styrkornas verksamhet, och med undantag för materiel som används endast för militära ändamål.

6. Medlemsstaterna ska säkerställa att nya offentliga byggnader, och befintliga sådana som genomgår betydande renoveringar, på nationell, regional och lokal nivå uppfyller en exemplarisk roll när det gäller detta direktiv från och med den 1 januari 2012. Medlemsstaterna får tillåta att denna skyldighet uppfylls bland annat genom att föreskriva att taken på offentliga eller blandade privata-offentliga byggnader används av tredje part för anläggningar som producerar energi från förnybara energikällor.

7. Medlemsstaterna ska i sina byggregler och byggnormer främja användningen av värme- och kylsystem som drivs med energi från förnybara energikällor och system som ger betydande sänkningar av energianvändningen. För att öka användningen av sådana system och sådan utrustning ska medlemsstaterna använda energi- eller miljömärkning eller andra lämpliga certifikat eller standarder utvecklade nationellt eller på unionsnivå, där sådana finns.

8. Medlemsstaterna ska göra en bedömning av sin potential vad gäller förnybara energikällor och användningen av spillvärme och spillkyla för uppvärmning och kylning. Denna bedömning ska ingå i den andra övergripande bedömning som krävs enligt artikel 14.1 i direktiv 2012/27/EU, för första gången den 31 december 2020 och därefter i uppdateringarna av den övergripande bedömningen.

9. Medlemsstaterna ska undanröja administrativa hinder för företagens långfristiga energiköpsavtal i syfte att finansiera förnybar energi och underlätta spridningen av den.

Artikel 16

Tillståndsförfarandets varaktighet och hur det ska organiseras

1. Medlemsstaterna ska senast den 1 januari 2021 inrätta **eller utse en eller flera** [] kontaktpunkter [] som, på begäran av den sökande, ska tillhandahålla vägledning under [] hela det administrativa förfarandet för ansökan om och utfärdande av tillstånd []. [] Den sökande ska endast behöva kontakta en enda kontaktpunkt under hela det administrativa förfarandet.

Tillståndsförfarandet ska omfatta relevanta administrativa tillstånd till uppförande och drift av anläggningar samt de tillgångar som krävs för anslutning av dessa [] till elnätet [], för produktion av energi från förnybara energikällor samt ansökningar avseende uppgraderingstillämpningar. Tillståndsförfarandet ska omfatta alla förfaranden, från bekräftan på att ansökan har mottagits till översändandet av resultatet av det förfarande som avses i punkt 2 i denna artikel.

2. [] Kontaktpunkten ska vägleda sökanden genom ansökningsprocessen på ett transparent sätt, förse sökanden med all nödvändig information [] och vid behov involvera andra administrativa myndigheter [].

3. [] Kontaktpunkten ska **tillhandahålla** [] en handbok om förfaranden för projektutvecklare på området **produktion av förnybar energi som även särskilt behandlar** [] småskaliga projekt och projekt som avser egenförbrukare.

4. Det tillståndsförfarande som avses i punkt 1 får inte överskrida en period på tre år [].
Treårsperioden får dock förlängas om den sökande inte har tillhandahållit all den information som krävs för att den berörda myndigheten ska kunna bedöma ansökan eller om mer tid krävs för ett grundligt beslutsfattande. Perioden [] kan också förlängas efter ömsesidig överenskommelse mellan den berörda godkännande myndigheten och den sökande. Denna period påverkar inte överklaganden, rättsmedel eller andra domstolsförfaranden och får som mest förlängas med en period som motsvarar förfarandenas längd.
5. Utan att det påverkar gällande miljökrav eller krav avseende byggnaders planering och säkerhet ska medlemsstaterna underlätta uppgraderingen av befintliga anläggningar för förnybar energi bl.a. genom att säkerställa ett förenklat och snabbt tillståndsförfarande, **med en tidsram på tre år. [] Tidsramen kan förlängas efter ömsesidig överenskommelse mellan den berörda godkännande myndigheten och den sökande, eller om mer tid krävs för ett grundligt beslutsfattande.**

Artikel 17

Förfaranden för enkel anmälan av nätanslutning

1. [] Medlemsstaterna ska inrätta ett förfarande för enkel anmälan varigenom anläggningar **eller enheter för aggregerad produktion som tillhör egenförbrukare av förnybar energi och demonstrationsprojekt** med en elkapacitet som är **lika med eller mindre än [] 10,8 kW för en trefasanslutning (3,6 kW per fas)** ska [] anslutas till nätet efter en **anmälan** till den systemansvarige för distributionssystemet, **under förutsättning att säkerhetskraven eller de tekniska kraven för nätet är uppfyllda.**

Den systemansvarige för distributionssystemet får, inom en månad efter anmälan, besluta om avslag eller föreslå en alternativ nätanslutningspunkt av säkerhetsskäl eller på grund av teknisk inkompatibilitet hos systemkomponenterna. Vid tillstyrkan från den systemansvarige för distributionssystemet, eller i avsaknad av ett beslut från denne inom en månad efter anmälan, får anläggningen eller enheten för aggregerad produktion anslutas, under förutsättning att eventuella anslutningsavgifter har betalats.

Medlemsstaterna får tillåta förfaranden för enkel anmälan av anläggningar eller enheter för aggregerad produktion med högre elkapacitet än vad som anges i punkt 1, förutsatt att nätets stabilitet, tillförlitlighet och säkerhet upprätthålls.

[]

Artikel 18

Information och utbildning

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att information om stödåtgärder finns tillgänglig för alla relevanta aktörer, såsom konsumenter, byggare, installatörer, arkitekter och leverantörer av värme-, kyl- och elutrustning och -system och fordon som kan drivas med energi från förnybara energikällor.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att information om nettofördelarna med, kostnaderna för och energieffektiviteten hos utrustning och system för användning av värme, kyla och el från förnybara energikällor görs tillgänglig av antingen leverantören av utrustningen eller systemet eller av nationella behöriga myndigheter.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att certifieringssystem eller motsvarande kvalifikationssystem finns tillgängliga för installatörer av små pannor och ugnar som drivs med biomassa, solcells- och solvärmesystem, system för ytnära jordvärme samt värmepumpar. Dessa system får i förekommande fall ta hänsyn till befintliga system och strukturer och ska baseras på kriterierna i bilaga IV. Medlemsstaterna ska erkänna certifieringar som andra medlemsstater utfärdat i enlighet med dessa kriterier.
4. Medlemsstaterna ska ge allmänheten tillgång till information om certifieringssystem eller motsvarande kvalifikationssystem som avses i punkt 3. Medlemsstaterna får också ge tillgång till förteckningen över installatörer som är kvalificerade eller certifierade i enlighet med de bestämmelser som avses i punkt 3.
5. Medlemsstaterna ska säkerställa att alla relevanta aktörer, särskilt planerare och arkitekter, ges vägledning så att de kan överväga den optimala kombinationen av energi från förnybara energikällor, högeffektiv teknik och fjärrvärme och fjärrkyla när de planerar, utformar, bygger och renoverar industri-, affärs- eller bostadsområden.
6. Medlemsstaterna ska, med deltagande av lokala och regionala myndigheter, utveckla lämpliga program för information, ökad medvetenhet, vägledning eller utbildning för att informera medborgarna om fördelarna med att utveckla och använda energi från förnybara energikällor samt de praktiska detaljerna kring detta.

Artikel 19

Ursprungsgaranti för el, värme och kyla som produceras från förnybara energikällor

1. Medlemsstaterna ska, i syfte att för slutkunderna visa hur stor andel eller mängd energi från förnybara energikällor som ingår i energileverantörens energimix och i den energi som levereras till konsumenterna enligt avtal som saluförs med hänvisning till användning av energi från förnybara energikällor, säkerställa att ursprunget på [] **den el och gas** som produceras från förnybara energikällor, kan garanteras som sådan i den mening som avses i det här direktivet, i enlighet med objektiva, transparenta och icke-diskriminerande kriterier.
2. Medlemsstaterna ska därför säkerställa att en ursprungsgaranti utfärdas efter begäran från en producent av [] **el och gas** från förnybara källor, **såvida inte medlemsstaterna, med hänsyn till ursprungsgarantiernas marknadsvärde, beslutar att inte utfärda någon garanti till en producent som erhåller ekonomiskt stöd från ett stödsystem.** Medlemsstaterna får arrangera så att ursprungsgarantier utfärdas för **både värme och kyla från förnybara energikällor och för el, gas eller värme och kyla från icke förnybara energikällor.** Utfärdandet av ursprungsgarantier får kräva en minimikapacitetsgräns. Standardstorleken för en ursprungsgaranti ska vara 1 MWh. Endast en ursprungsgaranti ska utfärdas för varje energienhet som produceras.

Medlemsstaterna ska säkerställa att samma energienhet från förnybara energikällor beaktas endast en gång.

[] Om [] en producent [] erhåller ekonomiskt stöd från ett stödsystem för [] energiproduktion från förnybara energikällor ska medlemsstaterna säkerställa **att det i det relevanta stödsystemet tas vederbörlig hänsyn till ursprungsgarantiernas marknadsvärde för samma produktion. För att ta hänsyn till ursprungsgarantiernas marknadsvärde får medlemsstaterna bland annat besluta att utfärda en ursprungsgaranti till producenten och omedelbart annullera den, eller att utfärda sådana ursprungsgarantier och föra över dem till marknaden genom att auktionera ut dem. Intäkterna från utauktioneringen ska användas till att kompensera för kostnaderna för stödet till förnybar energi.**

Ursprungsgarantin ska inte påverka avgörandet huruvida en medlemsstat uppfyller bestämmelserna i artikel 3 eller inte. Överföring av ursprungsgarantier, separat eller tillsammans med den fysiska överföringen av energi, ska inte påverka medlemsstatens beslut att använda statistiska överföringar, gemensamma projekt eller gemensamma stödsystem för måluppfyllelsen eller beräkningen av den slutliga energianvändningen (brutto) från förnybara energikällor i enlighet med artikel 7.

3. Vid tillämpning av punkt 1 ska ursprungsgarantier gälla [] **under tolv månader efter produktionen av den relevanta energienheten.** Medlemsstaterna säkerställa att alla ursprungsgarantier [] som inte har annullerats ska upphöra att gälla. Ursprungsgarantier som upphört att gälla ska medlemsstaterna ta med i beräkningen av den kvarstående energimixen.

4. För det offentliggörande som avses i punkterna 8 och 13 ska medlemsstaterna säkerställa att ursprungsgarantier annulleras av energiföretag **inom giltighetsperioden []**.

5. Medlemsstaterna eller utsedda behöriga organ ska övervaka utfärdande, överföring och annullering av ursprungsgarantier. De utsedda behöriga organen ska ha icke-överlappande geografiska ansvarsområden och vara oberoende av produktions-, handels- och leveransverksamhet.
6. Medlemsstaterna eller de behöriga organen som utsetts ska inrätta lämpliga mekanismer för att säkerställa att ursprungsgarantier utfärdas, överförs och annulleras elektroniskt och att de är korrekta, tillförlitliga och skyddade mot bedrägeri. []
7. En ursprungsgaranti ska innehålla uppgifter om åtminstone
- a) den energikälla energin produceras från samt start- och slutdatum för produktion,
 - b) huruvida garantin gäller
 - i) el, eller
 - ii) gas, eller
 - iii) kyla eller värme,
 - c) namnet på den anläggning där energin produceras, var den är belägen, vilken typ av anläggning det rör sig om och dess kapacitet,
 - d) huruvida anläggningen har åtnjutit investeringsstöd och huruvida energienheten i någon form har fått något annat stöd genom ett nationellt stödsystem, och typen av stödsystem,
 - e) datum då anläggningen togs i drift, och
 - f) datum och land för utfärdande samt ett unikt identifieringsnummer.

Förenklad information kan specificeras om ursprungsgarantier från anläggningar **på mindre än 50 kW**.

8. När en elleverantör ska styrka hur stor andel eller mängd energi från förnybara energikällor som ingår i dennes energimix vid tillämpningen av artikel 3 i direktiv 2009/72/EG [] får leverantören göra detta genom ursprungsgarantier. **Om medlemsstaterna har inrättat ursprungsgarantier för andra energiformer ska leverantörerna vid offentliggörandet alltid använda den ursprungsgarantityp som motsvarar den levererade energiformen.** På samma sätt [] får ursprungsgarantier som skapas enligt artikel 14.10 i direktiv 2012/27/EG användas som underlag för eventuella krav på att påvisa mängden el som produceras från högeffektiv kraftvärme. **Vid tillämpningen av punkt 2 får, för el som produceras från högeffektiv kraftvärme med hjälp av förnybara energikällor, endast en ursprungsgaranti utfärdas som anger båda formerna.** []
9. Medlemsstater ska erkänna de ursprungsgarantier som utfärdas av andra medlemsstater i enlighet med detta direktiv, uteslutande som bevis för det som avses i punkterna 1 och 7 a–f. En medlemsstat får vägra att erkänna en ursprungsgaranti endast om den har välgrundade tvivel på dess riktighet, tillförlitlighet eller trovärdighet. Medlemsstaten ska underrätta kommissionen om en sådan vägran och skälen till denna.
10. Om kommissionen finner att en vägran att erkänna en ursprungsgaranti är ogrundad, får kommissionen besluta att den berörda medlemsstaten ska erkänna den.
11. Medlemsstaterna ska inte erkänna ursprungsgarantier utfärdade av ett tredjeland, utom i de fall då kommissionen har undertecknat ett avtal med detta tredjeland om ömsesidigt erkännande av ursprungsgarantier som utfärdas i unionen och kompatibla system för ursprungsgarantier inrättade i det landet, **och då endast** om det förekommer direkt import eller export av energi. Kommissionen ska ges befogenhet att anta [] **genomförandeakter** enligt artikel 31 för att säkerställa att dessa avtal följs.
12. En medlemsstat får, i enlighet med unionslagstiftningen, införa objektiva, transparenta och icke-diskriminerande kriterier för användningen av ursprungsgarantier som uppfyller skyldigheterna enligt artikel 3.9 i direktiv 2009/72/EG.

[]

Artikel 20

Åtkomst till och drift av näten

1. I relevanta fall ska medlemsstaterna göra en bedömning av behovet av en utbyggnad av nuvarande infrastrukturer inom gasnäten för att underlätta integreringen av gas från förnybara energikällor.
2. I relevanta fall ska medlemsstaterna kräva att systemansvariga för transmissions- och distributionssystemen inom sina territorier offentliggör tekniska bestämmelser i enlighet med artikel 6 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/55/EG²⁷, särskilt vad avser nätanslutningsbestämmelser som inbegriper krav rörande gasens kvalitet, lukt och tryck. Medlemsstaterna ska även kräva att systemansvariga för transmissions- och distributionssystemen offentliggör avgifterna för anslutning till förnybara gaskällor på grundval av transparenta och icke-diskriminerande kriterier.
3. Medlemsstaterna ska i relevanta fall och i enlighet med sin bedömning som ingår i de integrerade nationella energi- och klimatplanerna i enlighet med bilaga I till förordning [styrning] om nödvändigheten av att bygga ny infrastruktur för fjärrvärme och fjärrkyla som produceras från förnybara energikällor för att uppnå det unionsmål som avses i artikel 3.1 i detta direktiv, vidta åtgärder för att utveckla en fjärrvärmeinfrastruktur som lämpar sig för utvecklingen av produktion av värme och kyla i stora anläggningar för biomassa, solenergi och [**omgivningsenergi samt spillvärme eller spillkyla**].

²⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/55/EG av den 26 juni 2003 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas och om upphävande av direktiv 98/30/EG (EUT L 176, 15.7.2003, s. 57).

Artikel 21

Egenförbrukare av förnybar energi

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att egenförbrukare av förnybar energi []
 - a) är berättigade att [] **producera förnybar energi, inbegripet för egen förbrukning [] samt lagra och sälja**, bl.a. genom energiköpsavtal, **aggregatorer och elleverantörer**, sin överskottsproduktion av förnybar el utan att omfattas av oproportionerliga förfaranden och [] **nätavgifter som inte är kostnadsrelaterade, samtidigt som det säkerställs att de bidrar på ett lämpligt och balanserat sätt till den övergripande kostnadsfördelningen i systemet [],²⁸**
 - b) behåller sina rättigheter **och skyldigheter** som konsumenter,
 - c) inte betraktas som [] elleverantörer enligt **direktiv [MDI-direktivet]** [] avseende [] förnybar el som de **har producerat och använt själva []**, och
 - d) [] **kan få skälig** ersättning för egenproducerad förnybar el som de matar in i nätet [], **som återspeglar** marknadsvärdet på den el som matas in **och eventuella relevanta stödsystem som inrättats, och**
 - e) omfattas av **icke-diskriminerande behandling** med avseende på sin verksamhet och sina rättigheter och skyldigheter som slutkunder, producenter, leverantörer eller som andra marknadsaktörer beroende på vad som är relevant.

[]

²⁸ Anm.: Se tillägg i skäl 53 om proportionerliga avgifter och artikel 16 om nätavgifter i förslaget till elförordning (inga ändringar).

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att egenförbrukare av förnybar energi som bor i ett och samma flerfamiljshus, eller är belägna på samma kommersiella plats eller plats för gemensamma tjänster eller i samma slutna distributionssystem, **utan att det påverkar tillämpliga nätkostnader och andra tillämpliga relevanta avgifter och skatter []**, får **organisera fördelning sinsemellan av förnybar energi som produceras på platsen eller platserna. []** Medlemsstaterna får i sin nationella lagstiftning ha olika bestämmelser för enskilda egenförbrukare och egenförbrukare som agerar gemensamt.
3. Egenförbrukarens anläggning får förvaltas av en tredje part i fråga om installering, drift, inbegripet mätning, samt underhåll.

Artikel 22

Lokalsamhällen som satsar på förnybar energi

1. Medlemsstaterna ska **tillhandahålla ett möjliggörande regelverk för lokalsamhällen som satsar på förnybar energi där det säkerställs att**
- a) **lokalsamhällen som satsar på förnybar energi har rätt att producera, konsumera, lagra och sälja förnybar energi,**
 - b) **deras aktieägare eller medlemmar är fysiska personer, lokala myndigheter inklusive kommuner eller små och medelstora företag,**
 - c) **deltagandet i lokalsamhällen som satsar på förnybar energi är frivilligt,**
 - d) **aktieägare och medlemmar har rätt att lämna ett lokalsamhälle som satsar på förnybar energi,**

- e) lokalsamhällen som satsar på förnybar energi som levererar energi, aggregering eller andra kommersiella energitjänster omfattas av de bestämmelser som avser sådan verksamhet,
 - f) lokalsamhällen som satsar på förnybar energi har rätt att inom lokalsamhället organisera fördelning av den förnybara energi som producerats av de produktionsenheter som lokalsamhället äger, med förbehåll för bestämmelserna i denna artikel och med bibehållande av medlemmarnas rättigheter och skyldigheter i egenskap av konsumenter,
 - g) den berörde systemansvarige för distributionssystemet samarbetar med lokalsamhällen som satsar på förnybar energi för att underlätta energiöverföringar i sådana lokalsamhällen, vilket inte ska påverka de skyldigheter som dessa lokalsamhällen eller deras medlemmar kan ha som balansansvariga parter, särskilt deras ekonomiska ansvar för de obalanser de orsakar i systemet,
 - h) lokalsamhällen som satsar på förnybar energi omfattas av rättvisa, proportionerliga och transparenta förfaranden, inbegripet registrering och licensiering, och kostnadsrelaterade nätavgifter samt relevanta avgifter och skatter, samtidigt som det säkerställs att de bidrar på ett lämpligt och balanserat sätt till den övergripande kostnadsfördelningen i systemet,
 - i) lokalsamhällen som satsar på förnybar energi kan få tillträde till alla energimarknader, antingen direkt eller genom aggregering, på ett icke-diskriminerande sätt,
 - j) lokalsamhällen som satsar på förnybar energi omfattas av icke-diskriminerande behandling med avseende på sin verksamhet och sina rättigheter och skyldigheter som slutkunder, producenter, leverantörer, systemansvariga för distributionssystem eller andra marknadsaktörer.
2. Medlemsstaterna får i det möjliggörande regelverk som avses i punkt 1 föreskriva att lokalsamhällen som satsar på förnybar energi ska vara öppna för gränsöverskridande deltagande.
3. Utan att det påverkar tillämpningen av reglerna för statligt stöd ska medlemsstaterna ta hänsyn till särdragen hos lokalsamhällen som satsar på förnybar energi när de utformar stödssystem, så att dessa kan konkurrera om stöd på lika villkor med andra producenter.

Integrering av förnybar energi i värme- och kylanläggningar

1. I syfte att främja användningen av förnybar energi inom värme- och kylsektorn ska varje medlemsstat sträva efter att öka andelen förnybar energi som levereras för uppvärmning och kylning [] **med ett indikativt värde på 1 (en) procentenhet som ett årligt genomsnitt beräknat för perioderna 2021–2025 och 2026–2030**²⁹[] med början på den nivå som uppnåtts 2020 [], uttryckt i nationell andel av den slutliga energianvändningen och beräknat enligt den metod som anges i artikel 7, **utan att det påverkar tillämpningen av fjärde stycket nedan**.

Medlemsstaterna får också besluta att ta hänsyn till bidrag från spillvärme och spillkyla för att skapa ytterligare incitament för effektivitet i sina system.

Medlemsstater med en andel förnybar energi inom uppvärmning och kylning som överstiger 50 % får räkna eventuella sådana andelar såsom att de fullgjort den årliga ökning som avses i första stycket.

[]

Medlemsstaterna får ta kostnadseffektivitet i beaktande när de beslutar om de åtgärder för att utnyttja förnybara energikällor inom uppvärmning och kylning som påverkas av strukturella hinder orsakade av en hög andel naturgas, kylning och utspridd bebyggelse med låg befolkningstäthet. Om dessa åtgärder skulle leda till en lägre genomsnittlig årlig ökning enligt vad som avses i första eller andra stycket ska medlemsstaten tillhandahålla en motivering med hänvisning till den bedömning som utförts i enlighet med artikel 15.8 i dess nationella energi- och klimatplan.

2. Medlemsstaterna får ange och offentliggöra, på grundval av objektiva och icke-diskriminerande kriterier, en förteckning över åtgärder och genomförande enheter, exempelvis bränsleleverantörer, **offentliga organ eller branschorganisationer**, som ska bidra till den ökning som anges i punkt 1.

²⁹ **Anmärkning: För att se till att utvecklingen med avseende på värme och kyla löper på i god fart ska det årliga genomsnittet beräknas separat för två perioder.**

3. Den ökning som anges i punkt 1 får **bland annat** genomföras genom ett eller flera av följande alternativ:

- a) Fysisk inblandning av förnybar energi i den energi och det bränsle som levereras för uppvärmning och kylning.
- b) Direkta åtgärder, såsom installering av högeffektiva system för förnybar värme och kyla i byggnader eller användning av förnybar energi för industriella uppvärmnings- och kylningsprocesser.
- c) Indirekta åtgärder som omfattas av säljbara certifikat som styrker efterlevnaden av skyldigheten genom stöd till indirekta åtgärder, som genomförs av en annan ekonomisk aktör såsom en självständig installatör av förnybar teknik eller ett energitjänsteföretag som tillhandahåller installeringstjänster på området förnybar energi.
- d) **Andra politiska åtgärder, däribland skatteåtgärder eller andra ekonomiska incitament.**

4. Medlemsstaterna får använda de etablerade strukturerna enligt de nationella kvotpliktsystem för energieffektivitet som anges i artikel 7 i direktiv 2012/27/EU för att genomföra och övervaka de åtgärder som avses i punkt 2.

5. Om [] enheter **har** utsetts enligt punkt 2 ska **medlemsstaterna** säkerställa att deras bidrag är mätbart och kontrollerbart och **att de utsedda enheterna** [] årligen rapporterar [] om a) den totala mängd energi som levererats för uppvärmning och kylning,

b) den totala mängd förnybar energi som levererats för uppvärmning och kylning,

c) andelen förnybar energi av den totala mängd energi som levererats för uppvärmning och kylning, och

d) typen av förnybar energikälla.

[]

Artikel 24

Fjärrvärme och fjärrkyla

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att [] **slutanvändarna tillhandahålls** [] information [] om energiprestanda och andelen förnybar energi i deras system för **fjärrvärme och fjärrkyla** på ett **lättillgängligt sätt, exempelvis på leverantörernas webbplatser eller fakturor i enlighet med punkt 3 b i bilaga VIIa i [direktiv om ändring av direktiv 2012/27/EU, COM(2016) 761]**.

2. Medlemsstaterna ska fastställa de åtgärder **och villkor** som är nödvändiga för att tillåta att kunder till sådana system för fjärrvärme eller fjärrkyla som inte är ett "effektivt system för fjärrvärme och fjärrkyla" i den mening som avses i artikel 2.41 i direktiv 2012/27/EU

[] **säger upp sitt avtal** för att själva producera värme eller kyla från förnybara energikällor [].

Uppsägning av avtalet [] kan villkoras med ersättning för kostnader som direkt orsakas av bortkopplingen samt den del av de tillgångar som krävs för att leverera värme och kyla till den kunden som ej är avskriven.

3. Medlemsstaterna får begränsa rätten att [] **avsluta sitt kontrakt []** till kunder som kan visa att den planerade alternativa lösningen för uppvärmning eller kylning leder till betydligt bättre energiprestanda. Resultatutvärderingen av den alternativa leveranslösningen kan baseras på energicertifikat enligt definitionen i direktiv 2010/31/EU.

4. Medlemsstaterna ska fastställa nödvändiga åtgärder för att säkerställa **att system för fjärrvärme eller fjärrkyla bidrar till den ökning som avses i artikel 23.1 genom att genomföra åtminstone ett av följande två alternativ:**

a) **Eftersträva en ökning av andelen förnybara energikällor och källor till spillvärme och spillkyla i fjärrvärme och fjärrkyla med minst 1 (en) procentenhet varje år, med början på den nivå som uppnåtts 2020, uttryckt i andel av slutlig energianvändning för fjärrvärme och fjärrkyla, genom åtgärder som kan förväntas leda till denna årliga ökning under år med normala väderförhållanden.**

Medlemsstater med en andel förnybar energi och spillvärme och spillkyla i fjärrvärme och fjärrkyla som överstiger 60 % får räkna eventuella sådana andelar såsom att de fullgjort den årliga ökning som avses i första stycket.

Medlemsstaterna ska i sina nationella energi- och klimatplaner fastställa nödvändiga åtgärder för att genomföra den ökning som anges i punkt 4 a.

b) Säkerställa att systemansvariga för system för fjärrvärme- eller fjärrkyla är skyldiga att ansluta leverantörer av energi från förnybara energikällor och spillvärme och spillkyla eller tvungna att erbjuda att ansluta och köpa värme och kyla som produceras från förnybara energikällor och spillvärme och spillkyla från tredjepartsleverantörer när de behöver

i) tillgodose efterfrågan från nya kunder och möta krav från kunder som ställts i enlighet med punkt 2 b,

ii) ersätta befintlig produktionskapacitet för värme och kyla, och

iii) utöka befintlig produktionskapacitet för värme och kyla.

5. [] Om alternativet i punkt 4 b genomförs får en systemansvarig för ett fjärrvärme- eller fjärrkylsystem vägra att ansluta tredjepartsleverantörer och att köpa värme eller kyla från sådana [] om

a) systemet saknar nödvändig kapacitet på grund av andra leveranser av spillvärme eller spillkyla, av värme eller kyla från förnybara energikällor eller av värme eller kyla som produceras genom högeffektiv kraftvärme,

b) den värme eller den kyla som levereras av tredjeparten inte uppfyller de tekniska parametrar som krävs för anslutning och för att säkerställa en tillförlitlig och säker drift av fjärrvärme- och fjärrkylsystemet, eller

c) det kan påvisas att den totala kostnaden för leveransen av värme eller kyla till slutkunderna skulle öka jämfört med en situation utan att värme eller kyla som levereras av tredjeparten läggs till i systemet.

Medlemsstaterna ska säkerställa att [] den systemansvarige för fjärrvärme- eller fjärrkylsystemet [] om denna vägrar att ansluta en leverantör av värme eller kyla [] informerar den behöriga myndigheten i enlighet med punkt 9 om skälen till detta, liksom om de villkor som skulle behöva uppfyllas och de åtgärder som skulle [] behöva vidtas i systemet för att möjliggöra anslutning.

6. Om alternativet i punkt 4 b genomförs får medlemsstaterna undanta följande från tillämpning av punkt 4 b:

a) System för fjärrvärme eller fjärrkyla som utgör ett "effektivt system för fjärrvärme och fjärrkyla" i den mening som avses i artikel 2.41 i direktiv 2012/27/EU.

b) Befintliga system för fjärrvärme eller fjärrkyla som blir effektiva i den mening som avses i artikel 2.41 i direktiv 2012/27/EU senast 2025 på grundval av en plan som godkänts av den behöriga myndigheten.

c) System för fjärrvärme eller fjärrkyla med en sammanlagd installerad tillförd effekt på mindre än 20 MW [].

7. Rätten att avsluta sitt kontrakt [] [] kan utövas av enskilda kunder, av gemensamma företag som bildats av kunder eller av aktörer som agerar på uppdrag av kunder. I flerfamiljshus måste ett sådant avslutande av kontraktet, i enlighet med tillämplig lagstiftning om bostäder, omfatta alla lägenheter i hela byggnaden.

8. Medlemsstaterna ska kräva att ansvariga för eldistributionssystem minst **vart fjärde** [] år, i samarbete med systemansvariga för fjärrvärme- eller fjärrkylsystem inom deras respektive område, utvärderar fjärrvärme- eller fjärrkylsystemens potential att tillhandahålla balanseringstjänster och andra systemtjänster, inklusive efterfrågefleksibilitet och lagring av överskottsel producerad från förnybara energikällor och om användningen av den fastställda potentialen skulle bli mer resurs- och kostnadseffektiv än alternativa lösningar.

9. Medlemsstaterna ska [] säkerställa att konsumenternas rättigheter och reglerna för drift av fjärrvärme- och fjärrkylsystem enligt denna artikel är klart definierade och efterlevs.

10. Medlemsstaterna får besluta att inte tillämpa punkterna 2–9 i denna artikel om

a) deras andel fjärrvärme och fjärrkyla vid [detta direktivs ikraftträdande] utgör mindre än 2 % av den totala konsumtionen av energi för uppvärmning och nedkylning, eller

- b) de ökar andelen i led a i denna punkt till mer än 2 % genom att utveckla nya effektiva system för fjärrvärme och fjärrkyla i enlighet med vad som avses i artikel 2.41 i direktiv 2012/27/EU, på grundval av sina integrerade nationella energi- och klimatplaner eller den bedömning som avses i artikel 15.8, eller
- c) andelen för de system som avses i punkt 6 i denna artikel utgör över 90 % av den totala försäljningen av fjärrvärme och fjärrkyla i en medlemsstat.

Artikel 25

Integrering av förnybar energi i transportsektorn

1. [] I syfte att integrera användningen av förnybar energi i transportsektorn ska varje medlemsstat [] inrätta en skyldighet för bränsleleverantörer att säkerställa att andelen förnybar energi som tillhandahålls för slutlig användning i transportsektorn är minst **14 %** senast 2030, enligt ett vägledande förlopp som fastställs av medlemsstaten och beräknas i enlighet med den metod som anges i denna artikel. Medlemsstaterna får besluta att i denna minimiandel inkludera även bidraget från återvunna kolbaserade bränslen. Medlemsstaterna får undanta eller göra åtskillnad mellan olika bränsleleverantörer och energibärare när de fastställer denna skyldighet, och därigenom säkerställa att teknikernas olika mognadsgrad och kostnader tas i beaktande.

[] Inom denna totala andel [] ska bidraget från [] biobränslen och biogas som produceras från råvaror som förtecknas i del A i bilaga IX **vara 1 % år 2025 och [] []** och öka till minst **[] 3 %** senast 2030 [].

Inom denna totala andel ska bidraget från förnybar el anses vara 5 gånger så stort som dess energiinnehåll när det levereras till vägfordon.

När medlemsstaterna fastställer den skyldighet som anges i första och andra stycket för att säkerställa att den andel som anges i dessa stycken uppnås, får de göra detta bl.a. genom kvoter för energi från förnybara energikällor eller andra åtgärder som inriktas på volymer, energiinnehåll eller minskade utsläpp av växthusgaser, förutsatt att det kan visas att de andelar som anges i första och andra styckena uppnås.

För att styrka efterlevnad av den skyldighet som anges i första och andra styckena får ☐ medlemsstaterna betrakta det bidrag från biobränslen och biogas som produceras från råvaror som förtecknas i bilaga IX som två gånger så stort som dess energiinnehåll.

Minskningen av växthusgasutsläpp på grund av användningen av förnybara flytande och gasformiga drivmedel av icke-biologiskt ursprung och återvunna kolbaserade bränslen ska vara minst 70 % från och med den 1 januari 2021.

För beräkningen av en medlemsstats slutliga energianvändning (brutto) från förnybara energikällor i enlighet med artikel 7 och den andel som anges i första stycket i denna artikel ska varje medlemsstat säkerställa att andelen energi från förnybara bränslen som framställs ur livsmedels- eller fodergrödor inte är högre än 7 % av energianvändningen inom väg- och järnvägstransporter. ☐ Medlemsstaterna får fastställa ett lägre gränsvärde och får vid tillämpningen av artikel 26.1 göra åtskillnad mellan olika typer av biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen som framställs ur livsmedels- och fodergrödor, på grundval av de kategorier som anges i bilaga VIII, t.ex. genom att fastställa ett lägre gränsvärde för bidraget från sådana biodrivmedel producerade från oljegrödor som baseras på livsmedels- och fodergrödor, med hänsyn tagen till effekterna av indirekt förändrad markanvändning. Om en medlemsstat beslutar att begränsa bidraget från biodrivmedel som framställs ur livsmedels- och fodergrödor till en andel som är lägre än 7 %, får den medlemsstaten i enlighet med detta minska den totala andel som avses i första stycket.

För beräkningen av de andelar som avses i ☐ **första och andra** ☐ styckena ska följande bestämmelser gälla:

- a) Vid beräkningen av nämnaren, dvs. energiinnehållet i drivmedel för väg- och järnvägstransporter som levereras för konsumtion eller användning på marknaden, ska bensin, diesel, naturgas, biobränslen, biogas, ☐ förnybara flytande och gasformiga drivmedel av icke-biologiskt ursprung ☐ och el **som levereras till väg- och järnvägstransporter** ☐ beaktas.

- b) Vid beräkningen av täljaren, **dvs. mängden energi från förnybara energikällor som konsumeras av transportsektorn för de ändamål som anges i första stycket**, ska energiinnehållet i **alla typer av energi från förnybara energikällor []** som levereras till alla transportsektorer och förnybar el som levereras till **väg- och järnvägstransporter []** beaktas. **Återvunna kolbaserade bränslen ska beaktas om en medlemsstat så beslutar.**

Vid beräkningen av täljaren **får medlemsstaterna begränsa** bidraget från biobränslen och biogas som produceras från råvaror som ingår i del B i bilaga IX, **[] med beaktande av tillgången på de råvaror som ingår i del B i bilaga IX []**. Bidraget från bränslen som tillhandahålls inom luftfarts- och sjöfartssektorn ska anses vara 1,2 gånger så stort som deras energiinnehåll.

[]

- c) Vid beräkningen av täljaren och nämnaren ska de värden för energiinnehållet i drivmedel som anges i bilaga III användas. För bestämning av energiinnehållet i drivmedel som inte ingår i bilaga III ska medlemsstaterna använda de respektive ESO-standarderna för bestämning av värmevärden för bränslen. Om inga ESO-standarder har antagits i detta syfte ska respektive ISO-standarder användas.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 32 med avseende på att anpassa energiinnehållet i de drivmedel som anges i bilaga III till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen.

[]

3. För att fastställa andelen förnybar el enligt punkt 1 kan antingen den genomsnittliga andelen el från förnybara energikällor i unionen eller andelen el från förnybara energikällor i den medlemsstat där elen levereras, uppmätt två år före året i fråga, användas. []

Andelen förnybar energi i flytande och gasformiga drivmedel ska fastställas på grundval av andelen förnybar energi i den totala mängd tillförd energi som används för att producera bränslet.

Vid tillämpningen av denna punkt ska följande bestämmelser gälla:

a) När el används för produktion av förnybara flytande och gasformiga drivmedel av icke-biologiskt ursprung, antingen direkt eller för produktion av mellanprodukter, kan antingen den genomsnittliga andelen el från förnybara energikällor i unionen eller andelen el från förnybara energikällor i produktionslandet, uppmätt två år före året i fråga, användas för att fastställa andelen förnybar energi. []

El som fås genom direkt anslutning till en anläggning som producerar förnybar el som i) tas i drift efter eller samtidigt som anläggningen för produktion av förnybara flytande och gasformiga drivmedel av icke-biologiskt ursprung och [] ii) inte är ansluten till elnätet [] **eller är ansluten till elnätet men kan tillhandahålla bevis på att den aktuella elen har tillhandahållits utan att el har importerats från nätet**, kan fullt ut räknas som förnybar el för produktion av detta förnybara flytande och gasformiga drivmedel av icke-biologiskt ursprung.

Dessutom [] får [] el som har importerats från nätet räknas som helt förnybar om elen har producerats uteslutande från förnybara energikällor [] och

a) **produktionen av förnybar el skulle ha begränsats om elen inte hade använts vid anläggningen, eller**

b) de förnybara egenskaperna och eventuella andra lämpliga kriterier [] har bevisats, för att säkerställa att anspråk på denna els förnybara egenskaper endast görs en gång och endast i en slutanvändningssektor.

Kommissionen ska anta en genomförandeakt i enlighet med artikel 31 i syfte att fastställa en gemensam europeisk metod där det fastställs detaljerade regler för hur ekonomiska aktörer ska uppfylla de krav som anges i detta stycke senast i december 2021.

[]

3a. För att minska risken för att det görs mer än ett anspråk på enskilda leveranser i unionen ska medlemsstaterna och kommissionen stärka samarbetet mellan nationella system samt mellan nationella system och frivilliga system och kontrollanter som inrättas i enlighet med artikel 27, inklusive utbyte av uppgifter om så är lämpligt. Om en myndighet misstänker eller upptäcker bedrägeri ska den om så är lämpligt informera övriga medlemsstater om detta.

4. **Kommissionen [] ska säkerställa att [] en databas inrättas som gör det möjligt att spåra flytande och gasformiga drivmedel som är berättigade att räknas med i den täljare som anges i punkt 1 b eller som beaktas för de ändamål som avses i artikel 26.1 a, b och c, och medlemsstaterna ska kräva att de berörda ekonomiska aktörerna för in uppgifter om de transaktioner som gjorts och om hållbarhetsegenskaperna hos dessa [] drivmedel, inklusive deras växthusgasutsläpp under hela livscykeln, från produktionsplatsen till den drivmedelsleverantör som släpper ut drivmedlet på marknaden. Medlemsstaterna får inrätta en nationell databas som är kopplad till den som inrättas av kommissionen för att säkerställa att de uppgifter som anges överförs direkt.**

Bränsleleverantörerna ska ange den information som krävs för att kontrollera att de krav som anges i punkt 1 första stycket uppfylls.

[]

5. **Medlemsstaterna ska ha tillgång till databasen och vidta åtgärder för att säkerställa att de ekonomiska aktörerna inom varje medlemsstat för in korrekta uppgifter. Kommissionen ska kräva att de system som är föremål för ett beslut enligt artikel 27.4 kontrollerar att detta krav uppfylls när de kontrollerar efterlevnaden av hållbarhetskriterierna för biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen.**

Kommissionen ska fastställa detaljerade regler för hur de ekonomiska aktörerna ska uppfylla det krav som anges i punkt 4 och i denna punkt, inbegripet oberoende revision och tekniska specifikationer för överföring av uppgifter från nationella databaser till den databas som kommissionen inrättat enligt punkt 4, med hjälp av genomförandeakter som antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 31.

6. Kommissionen ska ges befogenhet att anta [] **genomförandeakter** i enlighet med artikel 31 [] för att [] specificera metoden [] för att fastställa andelen biodrivmedel som är resultatet av biomassa som bearbetas med fossila bränslen i en gemensam process, **och för att** ange metoden för att utvärdera minskningen av växthusgasutsläpp från förnybara flytande och gasformiga drivmedel av icke-biologiskt ursprung [] **och återvunna kolbaserade bränslen. Kommissionen ska anta sådana metoder senast i december 2021.**

6a. Kommissionen ska ges befogenhet att ändra förteckningen över råvaror i bilaga IX, delarna A och B för att lägga till råvaror, men inte för att avföra dem. Råvaror som endast kan bearbetas med avancerad teknik ska läggas till i del A i bilaga IX och råvaror som kan bearbetas till biodrivmedel med beprövad teknik ska läggas till i del B i bilaga IX.

Varje genomförandeakt som ändrar förteckningen över råvaror i delarna A och B ska baseras på en analys av råvarans potential som råvara för framställning av biodrivmedel med beaktande av följande:

- i) Principerna för avfallshierarki som fastställs i direktiv 2008/98/EG.**
- ii) Unionens hållbarhetskriterier i enlighet med artikel 27.**
- iii) [] Betydande snedvridande effekter på marknaderna för (bi)produkter, avfall eller restprodukter.**
- iv) Potentialen för en betydande minskning av växthusgasutsläpp jämfört med fossila bränslen.**
- v) Risken för negativa effekter på miljön och den biologiska mångfalden.**

Vartannat år ska kommissionen göra en utvärdering av förteckningen över råvaror i delarna A och B i bilaga IX för att lägga till råvaror i linje med de principer som anges i denna punkt. Den första utvärderingen ska genomföras senast 6 månader efter [dagen för ikraftträdandet av detta direktiv].

7. Kommissionen ska senast den 31 december 2025, inom ramen för en bedömning vartannat år av framstegen i enlighet med förordning [styrning], bedöma huruvida skyldigheten i punkt 1 faktiskt främjar innovation och minskade växthusgasutsläpp inom transportsektorn, och huruvida de tillämpliga kraven på en minskning av växthusgasutsläppen för biodrivmedel och biogas är lämpliga. Kommissionen ska, om så är lämpligt, lägga fram ett förslag om ändring av den skyldighet som föreskrivs i punkt 1.

Artikel 26

Hållbarhetskriterier och kriterier för minskade växthusgasutsläpp för biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen

1. Energi från biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen ska beaktas för de syften som avses i leden a, b och c i denna punkt endast om de uppfyller hållbarhetskriterierna i punkterna 2–6 och kriterierna för minskade växthusgasutsläpp enligt punkt 7:

- a) Bidrag till unionsmålet och medlemsstaternas andel energi från förnybara energikällor.
- b) Mätning av hur kvoter för energi från förnybara energikällor, även den **kvot[]** som anges i artikel[] 25, uppfylls.
- c) Möjlighet att få finansiellt stöd för användning av biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen.

Biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen som framställts av avfall och restprodukter, utom restprodukter från jordbruk, vattenbruk, fiske och skogsbruk, behöver emellertid endast uppfylla kriterierna för minskade växthusgasutsläpp i punkt 7 för att beaktas för de syften som avses i leden a, b och c i denna punkt. Denna bestämmelse ska också tillämpas på avfall och restprodukter som först bearbetas till en produkt innan den bearbetas ytterligare till biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen. **El, värme och kyla som produceras från fast kommunalt avfall ska inte omfattas av de kriterier för minskade växthusgasutsläpp som anges i punkt 7.**

Biomassabränslen ska behöva uppfylla de hållbarhetskriterier och de kriterier för minskade växthusgasutsläpp som föreskrivs i punkterna 2–7 [] om de används i anläggningar som producerar el, värme eller kyla eller bränslen med en [] **sammanlagd installerad tillförd effekt** som uppgår till eller överskrider 20 MW när det gäller fasta biomassabränslen och med en [] **sammanlagd installerad tillförd effekt** som uppgår till eller överskrider [] **2 MW** i fråga om gasformiga biomassabränslen. [] **Medlemsstaterna får tillämpa hållbarhetskriterierna och kriterierna för minskade växthusgasutsläpp på anläggningar med lägre bränslekapacitet.**

De hållbarhetskriterier som anges i punkterna 2–6 och de kriterier för minskade växthusgasutsläpp som anges i punkt 7 ska gälla oavsett biomassans geografiska ursprung.

2. Biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen producerade från agrobiomassa som beaktas för de syften som anges i punkt 1 a, b och c får inte produceras från råvaror från mark som har stort värde för den biologiska mångfalden, dvs. mark vars status i januari 2008 eller därefter utgjordes av något av följande, oavsett om marken fortfarande har denna status:

a) Naturskog och annan trädbevuxen mark, dvs. skog och annan trädbevuxen mark med inhemska arter, där det inte finns några klart synliga tecken på mänsklig verksamhet och där de ekologiska processerna inte störts i betydande utsträckning.

b) Områden som utsetts

i) i lag eller av den relevanta behöriga myndigheten för naturskyddssyften, eller

ii) för att skydda sällsynta, hotade eller utrotningshotade ekosystem eller arter som är erkända i internationella avtal eller ingår i förteckningar som utarbetats av mellanstatliga organisationer eller av Internationella naturskyddsunionen, förutsatt att de erkänts i enlighet med artikel 27.4 första stycket,

om det inte finns belägg för att produktionen av råvarorna inte påverkar dessa naturskyddssyften.

c) Gräsmark med stor biologisk mångfald [] som är

- i) naturlig, dvs. gräsmark som skulle förbli gräsmark i avsaknad av mänsklig verksamhet och som bibehåller den naturliga artsammansättningen och ekologiska särdrag och processer, eller
- ii) icke naturlig, dvs. gräsmark som skulle upphöra att vara gräsmark i avsaknad av mänsklig verksamhet och som är rik på arter och inte skadad och som den relevanta behöriga myndigheten har konstaterat ha stor biologisk mångfald, om det inte finns belägg för att skörd av råvaran är nödvändig för att bevara markens status som gräsmark med stor biologisk mångfald.

Kommissionen får, genom genomförandeakter som antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 31.2, **närmare specificera** [] kriterier för att avgöra vilken gräsmark som ska omfattas av led c.

3. Biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen producerade från agrobiomassa som beaktas för de syften som anges i punkt 1 a, b och c ska inte produceras från råvaror från mark med stora kollager, dvs. mark vars status i januari 2008 utgjordes av något av följande, men som inte längre gör det:

- a) Våtmarker, dvs. mark som under hela året, eller en betydande del av året, är täckt eller genomdränkt av vatten.
- b) Kontinuerligt beskogade områden, dvs. mark som omfattar mer än en hektar med träd som är högre än fem meter och ett krontak som täcker mer än 30 % av ytan, eller med befintliga träd som kan uppnå dessa värden.

c) Mark som omfattar mer än en hektar med träd som är högre än fem meter och ett krontak som täcker mellan 10 % och 30 % av ytan eller med befintliga träd som kan uppnå dessa värden, om det inte kan visas att kollagret i området före och efter omställning är sådant att, när metoden som anges i del C i bilaga V tillämpas, villkoren i punkt 7 i denna artikel skulle uppfyllas.

Bestämmelserna i den här punkten gäller inte om marken, vid tidpunkten då råvarorna anskaffades, hade samma status som i januari 2008.

4. Biodrivmedel, flytande bibränslen och biomassabränslen som produceras från agrobiomassa som beaktas för de syften som anges i punkt 1 a, b och c ska inte framställas från råvaror som erhålls från mark som var torvmark i januari 2008, **såvida inte bevis kan tillhandahållas för att odling och skörd av dessa råvaror inte medför dränering av tidigare odikad mark.**

5. Biodrivmedel, flytande bibränslen och biomassabränslen som produceras från skogsbiomassa, beaktade för de syften som avses i punkt 1 a, b och c, ska uppfylla följande krav för att minimera risken för användning av [] skogsbiomassa **som erhållits från ohållbar** produktion.

a) Det land där skogsbiomassan skördades har en nationell och/eller regional lagstiftning som är tillämplig inom skördeområdet samt övervaknings- och kontrollsystem som säkerställer

i) [] **att skördeverksamheten sker på ett lagenligt sätt,**

ii) att skogsföryngring sker på skördade arealer [],

iii) att arealer **som i lag eller av relevant behörig myndighet utsetts för naturskyddsändamål** [], inbegripet våtmarker och torvmarker, [] skyddas,

iv) att konsekvenserna av skogsskörd på jordbeskaffenhet och biologisk mångfald **tas i beaktande.**

[]

b) När bevis som avses i första stycket inte finns tillgängliga ska biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen som produceras från skogsbiomassa beaktas för de syften som avses i punkt 1 a, b och c om förvaltningssystem finns på **skogsursprungsområdesnivå** [] för att säkerställa []

i) [] att skördeverksamheten sker på ett lagenligt sätt,

ii) att skogsförnygring sker på skördade arealer [],

iii) att arealer som **i lag eller av relevant behörig myndighet utsetts för naturskyddsändamål** [], inbegripet våtmarker och torvmarker, [] skyddas, **såvida inte bevis kan tillhandahållas för att skörd av råvarorna inte inverkar negativt på dessa naturskyddssyften,**

iv) att konsekvenserna av skogsskörd på jordbeskaffenhet och biologisk mångfald **tas i beaktande.**

[]

6. Biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen som produceras från skogsbiomassa och som [] beaktas för de syften som avses i punkt 1 a, b och c [] **ska** uppfylla [] följande krav som gäller markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk:

a) **Det land eller den regionala organisation för ekonomisk integration där skogsbiomassan har sitt ursprung**

i) är part i och har ratificerat Parisavtalet,

ii) har lagt fram ett nationellt fastställt bidrag (NDC) för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar (UNFCCC), som omfattar utsläpp från och upptag inom jordbruk, skogsbruk och markanvändning som säkerställer antingen att förändringar i kollager i samband med skörd av biomassa tillgodoräknas landets åtagande att minska eller begränsa utsläppen av växthusgaser i enlighet med det nationellt fastställda bidraget, eller att det finns nationell eller regional lagstiftning i enlighet med artikel 5 i Parisavtalet som är tillämplig när det gäller utvinning för att bevara och stärka kollager och kolsänkor,

iii) har ett nationellt system för rapportering av utsläpp och upptag av växthusgaser från markanvändning inbegripet skogsbruk och jordbruk, vilket är i enlighet med kraven i beslut som antagits inom ramen för UNFCCC och Parisavtalet.

b) När bevis som avses i **led a []** inte finns tillgängliga ska biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen som produceras från skogsbiomassa beaktas för de syften som avses i punkt 1 a, b och c, om förvaltningssystem finns på **skogsursprungsområdesnivå []** för att säkerställa att kollager och kolsänkor i skogen bibehålls **på lång sikt**.

Kommissionen får, genom genomförandeakter som antagits i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 31.2, fastställa **vägledning vad gäller den []** bevisning som visar att de krav som anges i punkterna 5 och 6 efterlevs.

Kommissionen ska senast den 31 december **2026 []** utvärdera huruvida de kriterier som anges i punkterna 5 och 6 på ett effektivt sätt minimerar risken för användning av [] skogsbiomassa **som erhållits från ohållbar produktion** och uppfyller de krav som gäller markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk, på grundval av tillgängliga uppgifter. Kommissionen ska vid behov lägga fram ett förslag om ändring av de krav som föreskrivs i punkterna 5 och 6.

7. De minskade växthusgasutsläppen genom användningen av biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen för de syften som anges i punkt 1 ska vara

- a) minst 50 % för biodrivmedel, **biogas som konsumeras av transportsektorn** och flytande biobränslen som produceras i anläggningar som var i drift den 5 oktober 2015 eller tidigare,
- b) minst 60 % för biodrivmedel, **biogas som konsumeras av transportsektorn** och flytande biobränslen som produceras i anläggningar där driften inleddes efter den 5 oktober 2015,
- c) minst 70 % för biodrivmedel, **biogas som konsumeras av transportsektorn** och flytande biobränslen som produceras i anläggningar där driften inleds efter den 1 januari 2021,
- d) minst [] 70 % för produktion av el, värme och kyla från biomassa-bränslen som används i anläggningar där driften inleds efter den 1 januari 2021 och [] 75 % för anläggningar där driften inleds efter den 1 januari 2026.

En anläggning ska anses vara i drift när den fysiska produktionen av biodrivmedel eller flytande biobränslen och av värme och kyla samt elektricitet för biomassa-bränslen har inletts.

Den minskning av växthusgasutsläppen som uppnås genom användning av biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassa-bränslen i anläggningar som producerar värme, kyla och el ska beräknas i enlighet med artikel 28.1.

8. El från **samförbränning av biomassa-bränslen** som produceras i anläggningar med en [] **sammanlagd installerad tillförd effekt** som uppgår till eller överskrider **75 [] MW** ska beaktas för de syften som anges i punkt 1 a, b och c endast om elen framställs genom tillämpning av högeffektiv kraftvärmeteknik enligt definitionen i artikel 2.34 i direktiv 2012/27/EU, **avskiljning och lagring av koldioxid genom användning av biomassa eller andra insatser för att utveckla negativa utsläpp som medför en avsevärd minskning av utsläppen av växthusgaser**.

Vid tillämpning av punkt 1 a och b ska denna bestämmelse endast gälla för anläggningar som tas i drift efter [3 år från dagen för antagandet av detta direktiv]. Vid tillämpningen av punkt 1 c ska denna bestämmelse inte påverka offentligt stöd enligt stödsystem som godkänns senast [3 år efter dagen för antagandet av detta direktiv].

Första stycket ska inte tillämpas på el från anläggningar som är föremål för en särskild underrättelse från en medlemsstat till kommissionen baserad på att det på goda grunder anses föreligga ett hot mot en trygg elförsörjning. Vid bedömningen av underrättelsen ska kommissionen anta ett beslut där den tar hänsyn till de element som ingår i underrättelsen.

9. Med avseende på de syften som anges i punkt 1 a, b och c, **och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 25.1 [] [] får medlemsstaterna inte av andra skäl som rör hållbarhet vägra att beakta biodrivmedel, flytande bibränslen och biomassabränslen []** som erhållits i enlighet med den här artikeln. **Denna bestämmelse ska inte påverka offentligt stöd som beviljats enligt stödsystem som godkänts före den [den dag då detta direktiv träder i kraft].**

9a. Med avseende på det syfte som avses i punkt 1 c får medlemsstaterna avvika från de hållbarhetskriterier och de kriterier för minskade växthusgasutsläpp som anges i punkterna 1–7 i denna artikel och från energieffektivitetskraven i punkt 8 i denna artikel genom att anta andra hållbarhetskriterier och kriterier för minskade växthusgasutsläpp samt andra energieffektivitetskrav som gäller för

a) anläggningar belägna i ett av de yttersta randområdena enligt artikel 349 i EUF-fördraget i den mån sådana anläggningar producerar el, värme eller kyla från biomassabränslen, och

b) biomassabränslen som används i de anläggningar som avses i led a, oavsett denna biomassas ursprungsort, förutsatt att dessa kriterier är objektivt motiverade av skäl som syftar till att, för detta yttersta randområde, säkerställa en smidig infasning av de hållbarhetskriterier och kriterier för minskade växthusgasutsläpp samt de energieffektivitetskrav som anges i punkterna 1–8 i denna artikel och därigenom ge incitament för övergången från fossila bränslen till hållbara biomassabränslen.

[]

Artikel 27

Kontroll av efterlevnaden av hållbarhetskriterierna och kriterierna för minskade växthusgasutsläpp []

1. I de fall biodrivmedel, flytande bibränslen, [] biomassabränslen **och/eller andra drivmedel som är berättigade att räknas med i den täljare som anges i artikel 25.1 b** ska beaktas för de syften som anges i artiklarna 23 och 25 och artikel 26.1 a, b och c, ska medlemsstaterna kräva att de ekonomiska aktörerna visar att de hållbarhetskriterier och kriterier för minskade utsläpp av växthusgaser som anges i artikel 26.2–26.7 har uppfyllts. För dessa syften ska de kräva att de ekonomiska aktörerna använder ett massbalanssystem som

- a) medger att partier med råvaror eller [] drivmedel med olika hållbarhetsegenskaper och egenskaper vad gäller utsläpp av växthusgaser kan blandas t.ex. i en behållare eller i en bearbetnings- eller logistikanläggning eller en infrastruktur eller plats för överföring och distribution,
- b) medger att partier med råvaror med olika energiinnehåll blandas för ytterligare bearbetning, under förutsättning att partiernas storlek anpassas i förhållande till deras energiinnehåll,
- c) kräver att information om hållbarhetsegenskaperna och egenskaperna vad gäller minskade utsläpp av växthusgaser hos och storleken på de partier som avses i led a förblir kopplad till blandningen, och

d) fastställer att summan av alla partier som tas från blandningen ska beskrivas ha samma hållbarhetsegenskaper, i samma mängder, som summan av alla partier som har tillförts blandningen och kräver att denna balans ska uppnås under en lämplig tidsperiod.

Massbalanssystemet ska dessutom säkerställa att varje parti endast [] räknas med i ett av alternativen i artikel 7.1 första stycket led a, b eller c vid beräkningen av den slutliga energianvändningen (brutto) från förnybara energikällor och att information ges om huruvida stöd har tillhandahållits till produktionen av det partiet samt om typen av stödsystem.

2. Om ett parti bearbetas ska informationen om hållbarhetsegenskaperna och egenskaperna vad gäller minskade utsläpp av växthusgaser anpassas och tilldelas produkterna i enlighet med följande regler:

a) När bearbetningen av ett råvaruparti endast ger en produkt som är avsedd för framställning av biodrivmedel, flytande biobränslen, [] biomassabränslen, **förnybara flytande och gasformiga drivmedel av icke-biologiskt ursprung eller [] återvunna kolbaserade bränslen**, ska partiets storlek och de berörda kvantiteterna av hållbarhetsegenskaper och egenskaper som gäller minskade utsläpp av växthusgaser anpassas genom tillämpning av en omräkningsfaktor som anger förhållandet mellan massan av den produkt som är avsedd för framställning av biobränslen, flytande biobränslen eller biomassabränslen och massan av den råvara som kommer in i processen.

b) När bearbetningen av ett råvaruparti ger mer än en produkt som är avsedd för framställning av biodrivmedel, flytande biobränsle [] biomassabränslen, **förnybara flytande och gasformiga drivmedel av icke-biologiskt ursprung eller [] återvunna kolbaserade bränslen**, ska för varje produkt en separat omräkningsfaktor tillämpas och en separat massbalans användas.

3. Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att se till att de ekonomiska aktörerna tillhandahåller tillförlitlig information vad gäller efterlevnaden av de hållbarhetskriterier och de kriterier för minskade utsläpp av växthusgaser som föreskrivs i **artiklarna 25.6 och 26.2–26.7** och att de på begäran gör de uppgifter som låg till grund för informationen tillgängliga för medlemsstaten. Medlemsstaterna ska kräva att de ekonomiska aktörerna ser till att informationen genomgår en tillfredsställande oberoende granskning och att de tillhandahåller bevis på att detta har gjorts. **För efterlevnad av artiklarna 26.5 a och 26.6 a om skogsbiomassa får första- eller andrapartsgranskning användas upp till biomassans första samlingspunkt.** Granskningen ska kontrollera att de system som de ekonomiska aktörerna använder är korrekta, tillförlitliga och skyddade mot bedrägerier. Granskningen ska också innehålla en utvärdering av provtagningens frekvens och den metod som använts för den samt av uppgifternas tillförlitlighet.

De skyldigheter som anges i denna punkt ska gälla oavsett om biodrivmedlen, de flytande biobränslena, [] biomassabränslena, **de förnybara flytande eller gasformiga drivmedlen av icke-biologiskt ursprung eller de återvunna kolbaserade bränslena** produceras inom unionen eller importeras.

Medlemsstaterna ska i aggregerad form lägga fram den information som avses i första stycket i denna punkt för kommissionen. Kommissionen ska offentliggöra denna information på den plattform för e-rapportering som avses i artikel 24 i förordning [styrning] i sammanfattad form, där konfidentialiteten hos kommersiellt känsliga uppgifter bevaras.

4. Kommissionen får besluta att frivilliga nationella eller internationella system med normer för produktion av [] **biodrivmedel, flytande biobränslen, biomassabränslen och/eller andra drivmedel som är berättigade att räknas med i den täljare som anges i artikel 25.1 b** **tillhandahåller** de tillförlitliga uppgifter **om minskade växthusgasutsläpp** som krävs för de syften som anges i **artiklarna 25 och 26.7 och/eller visar att bestämmelserna i artikel 25.3, 25.4 och 25.5 har följts** och/eller visar att leveranserna av biodrivmedel, flytande biobränslen eller biomassabränslen uppfyller hållbarhetskriterierna i artikel 26.2, 26.3, 26.4, 26.5 och 26.6 []. När aktörer visar att kraven i artikel 26.5 och 26.6 vad gäller skogsbiomassa är uppfyllda får de besluta att direkt lägga fram de bevis som krävs på **ursprungsområdes**[]nivå. Kommissionen får också erkänna skyddsområden för sällsynta, hotade eller utrotningshotade ekosystem eller arter som erkänns genom internationella avtal eller ingår i förteckningar som utarbetats av mellanstatliga organisationer eller av Internationella naturskyddsunionen, vid tillämpning av artikel 26.3 b ii.

Kommissionen får besluta att dessa system innehåller information om åtgärder som vidtagits för skydd av mark, vatten och luft, återställande av skadad mark, undvikande av överdriven vattenförbrukning i områden med knapp vattentillgång samt för certifiering av biodrivmedel och flytande biobränslen med låg risk för indirekt ändring av markanvändning.

5. För att kommissionen ska fatta beslut i enlighet med punkt 4 krävs det att systemet uppfyller tillfredsställande normer för tillförlitlighet, öppenhet och oberoende granskning **och lämnar tillfredsställande försäkringar om att inga material avsiktligt har manipulerats eller kasserats så att leveranserna eller delar av dem skulle omfattas av bilaga IX.** System för att mäta minskningen av växthusgasutsläpp ska också uppfylla de krav på metoder som anges i bilaga V eller bilaga VI. Förteckningar över de områden med stort värde för den biologiska mångfalden som avses i artikel 26.3 b ii ska uppfylla tillfredsställande normer för objektivitet och överensstämma med internationellt erkända normer samt kunna överklagas på lämpligt sätt.

De frivilliga certifieringssystem som avses i punkt 4 ska regelbundet och minst en gång om året offentliggöra en förteckning över de certifieringsorgan som de använder för oberoende granskning och för varje certifieringsorgan ange av vilken enhet eller nationell myndighet det har erkänts och vilken enhet eller nationell myndighet som utövar tillsyn över det.

För att säkerställa att efterlevnaden av hållbarhetskriterierna och kriterierna för minskade växthusgasutsläpp kontrolleras på ett effektivt och harmoniserat sätt och framför allt förhindra bedrägerier får kommissionen ange detaljerade genomförandebestämmelser, inbegripet lämpliga normer för tillförlitlighet, öppenhet och oberoende granskning och kräva att samtliga frivilliga system ska tillämpa dessa normer. När kommissionen specificerar dessa standarder ska den särskilt uppmärksamma behovet av att minimera den administrativa bördan. Detta ska ske genom genomförandakter som antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 31.2. Man ska i dessa akter ange en tidsram inom vilken frivilliga system måste tillämpa dessa normer. Kommissionen får upphäva beslut om godkännande av frivilliga system om dessa system inte tillämpar dessa normer inom föreskriven tid. **Om en medlemsstat ger uttryck för betänkligheter om huruvida ett system drivs i enlighet med de normer för tillförlitlighet, öppenhet och oberoende granskning som utgör grunden för ett beslut enligt punkt 4 ska kommissionen undersöka saken och vidta lämpliga åtgärder.**

6. Beslut enligt punkt 4 i denna artikel ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 31.2. De ska ha en giltighetsperiod på högst fem år.

Kommissionen ska kräva att varje frivilligt system, för vilket ett beslut har antagits enligt punkt 4 [] årligen senast den 30 april [] lägger fram en rapport för kommissionen som omfattar var och en av de punkter som anges i **bilaga IX till förordning [styrning]** []. [] Rapporten ska omfatta det föregående kalenderåret. [] Kravet på framläggande av rapport ska endast gälla frivilliga system som har varit i drift under minst 12 månader.

Kommissionen ska göra de rapporter som man upprättat inom de frivilliga systemen tillgängliga, i samlad form eller om så är lämpligt i sin helhet, på den plattform för e-rapportering som avses i artikel 24 i förordning [styrning].

Medlemsstaterna får inrätta nationella system där efterlevnaden av hållbarhetskriterierna och kriterierna för minskade växthusgasutsläpp i artikel 26.2–26.7 och kravet på minskade växthusgasutsläpp för förnybara flytande och gasformiga drivmedel av icke-biologiskt ursprung och återvunna kolbaserade bränslen i artikel 25.1 kontrolleras genom hela försörjningskedjan, med deltagande av behöriga nationella myndigheter.

En medlemsstat får anmäla sitt nationella system till kommissionen. Kommissionen ska prioritera bedömningen av ett sådant system. Ett beslut om huruvida ett på så sätt anmält nationellt system uppfyller villkoren i detta direktiv ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 31.2, för att underlätta ömsesidigt bilateralt eller multilateralt erkännande av kontrollsystem som säkerställer att hållbarhetskriterierna och kriterierna för minskade växthusgasutsläpp för biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen respekteras. Om beslutet är positivt får inte system som inrättats i enlighet med denna artikel vägra att ömsesidigt erkänna den medlemsstatens system när det gäller kontrollen av att hållbarhetskriterierna och kriterierna för minskade växthusgasutsläpp i artikel 26.2–26.7 respekteras.

7. Om en ekonomisk aktör lägger fram bevis eller uppgifter som erhållits i enlighet med ett system som varit föremål för ett beslut enligt punkt 4 eller 6, i den utsträckning som omfattas av det beslutet, får en medlemsstat inte kräva att leverantören tillhandahåller ytterligare bevis på överensstämmelse med de hållbarhetskriterier och kriterier för minskade växthusgasutsläpp som fastställs i artikel 26.2–26.7.

Medlemsstaternas behöriga myndigheter ska [] övervaka den verksamhet som bedrivs av certifieringsorgan som [] utför oberoende granskning inom ramen för ett frivilligt system **i enlighet med förordning (EG) nr 765/2008. Certifieringsorgan ska på begäran av behöriga myndigheter lämna all relevant information som krävs för att övervaka verksamheten, inbegripet exakt datum, tidpunkt och plats för granskningarna. Om medlemsstaterna upptäcker problem med bristande överensstämmelse ska de skyndsamt informera det frivilliga systemet och ackrediteringsorganet.**

7a. Kommissionen ska på begäran av en medlemsstat och på grundval av tillgängliga bevis undersöka huruvida de hållbarhetskriterier och kriterier för minskade utsläpp av växthusgaser som föreskrivs i artikel 26 har uppfyllts med avseende på en källa till biodrivmedel, flytande biobränslen eller biomassabränslen. Inom sex månader från mottagandet av en sådan begäran och i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 31 ska kommissionen besluta om den berörda medlemsstaten får beakta biodrivmedel eller flytande biobränsle från den källan med avseende på de syften som anges i artikel 25.1 a, b och c eller om medlemsstaten, genom undantag från punkt 7, får kräva att leverantören av biodrivmedlet, det flytande biobränslet eller biomassabränslet tillhandahåller ytterligare bevis på överensstämmelse med hållbarhetskriterierna och kriterierna för minskade växthusgasutsläpp.

Artikel 28

Beräkning av växthusgaspåverkan av biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen

1. Med avseende på tillämpningen av artikel 26.7 ska de minskade växthusgasutsläppen genom användningen av biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen beräknas enligt följande, nämligen

- a) genom att använda normalvärdet när ett normalvärde för minskningen av växthusgasutsläppen för en produktionskedja fastställs i del A eller B i bilaga V för biodrivmedel och flytande biobränslen och i del A i bilaga VI för biomassabränslen **och** när *ef*-värdet för dessa biodrivmedel eller flytande biobränslen, som beräknas i enlighet med del C punkt 7 i bilaga V och för de biomassabränslen som beräknas i enlighet med punkt 7 i del B i bilaga VI, är lika med eller mindre än noll,
- b) genom att använda ett faktiskt värde som beräknas i enlighet med den metod som fastställs i del C i bilaga V för biodrivmedel och flytande biobränslen och i del B i bilaga VI för biomassabränslen,

c) genom att använda ett värde beräknat som summan av faktorerna i de formler som avses i del C punkt 1 i bilaga V, varvid de disaggregerade normalvärdena i del D eller E i bilaga V får användas för vissa faktorer, och faktiska värden beräknade i enlighet med den metod som fastställs i del C i bilaga V för alla övriga faktorer, eller

d) genom att använda ett värde beräknat som summan av faktorerna i de formler som avses i del B punkt 1 i bilaga V, varvid de disaggregerade normalvärdena i del C i bilaga VI får användas för vissa faktorer, och faktiska värden beräknade i enlighet med den metod som fastställs i del B i bilaga VI för alla övriga faktorer.

2. Medlemsstaterna får till kommissionen överlämna rapporter med information om typiska värden för växthusgasutsläppen från odling av jordbruksråvaror för de områden på deras territorier som klassificeras som nivå 2 enligt den gemensamma nomenklaturen för statistiska territoriella enheter (Nuts) eller som en mer disaggregerad Nuts-nivå i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1059/2003³⁰. Rapporterna ska åtföljas av en beskrivning av den metod och de uppgiftskällor som använts för att beräkna utsläppsnivån. Metoden ska beakta markegenskaperna, klimatet och förväntad skördenivå.

3. När det gäller territorier utanför unionen, får rapporter som motsvarar dem som avses i punkt 2 och som har utarbetats av behöriga organ rapporteras till kommissionen.

4. Kommissionen får, genom en genomförandeakt som antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 31.2, besluta att de rapporter som avses i punkterna 2 och 3 i den här artikeln innehåller de tillförlitliga uppgifter som krävs för beräkningen av växthusgasutsläppen i samband med odling av råvaror för agrobiomassa som produceras i de områden som ingår i sådana rapporter, vid tillämpning av artikel 26.7. Därför kan dessa uppgifter användas i stället för de disaggregerade normalvärden för odling som anges i del D eller E i bilaga V för biodrivmedel och flytande biobränslen och i del C i bilaga VI för biomassabränslen.

³⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1059/2003 av den 26 maj 2003 om inrättande av en gemensam nomenklatur för statistiska territoriella enheter (NUTS) (EUT L 154, 21.6.2003, s. 1).

5. Kommissionen ska kontinuerligt granska bilaga V och bilaga VI i syfte att, när så är motiverat, lägga till eller ändra värden för produktionskedjor för biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen. Granskningen ska också omfatta ändringen av den metod som fastställs i bilaga V, del C och bilaga VI, del B.

Om kommissionens granskning visar att ändringar av bilaga V eller bilaga VI bör göras har kommissionen befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 32.

I händelse av eventuella ändringar av eller tillägg till förteckningen över normalvärden i bilaga V och bilaga VI gäller följande:

a) Om bidraget till de totala utsläppen från en faktor är litet, om avvikelsen är begränsad eller om det är mycket dyrt eller besvärligt att fastställa de faktiska värdena, ska normalvärdena vara typiska för normala produktionsprocesser.

b) I alla övriga fall ska normalvärdena vara konservativa jämfört med normala produktionsprocesser.

6. När så är nödvändigt för att säkerställa en enhetlig tillämpning av bilaga V, del C, och bilaga VI, del B får kommissionen anta genomförandeakter som innehåller detaljerade tekniska specifikationer inklusive definitioner, omvandlingsfaktorer, beräkning av årliga utsläpp och/eller minskade utsläpp från odling orsakade av förändringar i kollager ovan och under jord på redan odlad mark, beräkning av utsläppsminskningar genom avskiljning av koldioxid, ersättning av koldioxid och geologisk lagring av koldioxid. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 31.2.

Artikel 29

Genomförandeåtgärder

De genomförandeåtgärder som avses i artiklarna 26.2 och 26.6 andra stycket, 27.6, 28.5 första stycket och 28.6, ska även fullt ut beakta de syften som anges i artikel 7a i direktiv 98/70/EG³¹.

Artikel 30

Kommissionens övervakning

1. Kommissionen ska övervaka ursprunget för biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen som används i unionen samt de konsekvenser som produktionen får på markanvändningen i unionen och i de viktigaste tredjeländer som tillhandahåller produkterna, inklusive konsekvenser som beror på förflyttning. Övervakningen ska grunda sig på medlemsstaternas integrerade nationella energi- och klimatplaner och motsvarande lägesrapporter som krävs i artiklarna 3, 15 och 18 i förordning [styrning], och på rapporter från relevanta tredjeländer och mellanstatliga organisationer samt på vetenskapliga studier och annan information av värde. Kommissionen ska också övervaka de förändringar av råvarupriser som är kopplade till användningen av biomassa för energiändamål och dithörande positiva och negativa effekter på livsmedelstryggheten.
2. Kommissionen ska upprätthålla en dialog och utbyta information med tredjeländer, producenter av biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen, konsumentorganisationer och det civila samhället beträffande genomförandet av de åtgärder i detta direktiv som gäller biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen. Den ska härvid vara särskilt uppmärksam på hur produktionen av detta biodrivmedel och flytande biobränsle påverkar livsmedelspriserna.

³¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 98/70/EG av den 13 oktober 1998 om kvaliteten på bensen och dieselbränslen och om ändring av rådets direktiv 93/12/EEG (EGT L 350, 28.12.1998, s. 58)

3. Kommissionen ska 2026 lägga fram ett lagstiftningsförslag om ett regelverk för främjande av förnybar energi för perioden efter 2030.

I detta förslag ska det tas hänsyn till de erfarenheter som gjorts vid genomförandet av detta direktiv, inbegripet dess hållbarhetskriterier och kriterier för minskade växthusgasutsläpp, samt den tekniska utvecklingen inom området energi från förnybara energikällor.

4. Kommissionen ska 2032 lägga fram en rapport med en översyn av tillämpningen av detta direktiv.

Artikel 31

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av kommittén för energiunionen. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011 och arbeta inom de olika sektorsspecifika konstellationer som är relevanta för den förordningen.

1a. I frågor som rör biodrivmedels, flytande biobränslen och biomassabränslen hållbarhet ska kommissionen biträdas av kommittén för hållbarhet för biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Om kommittén inte avger något yttrande ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt, och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

Artikel 32

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 7.5, 7.6, 19.11, 19.14, 25.6 och 28.5 ska ges till kommissionen för en period av fem år från och med den 1 januari 2021.

2a. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 7.3 ska ges till kommissionen för en period av ett år från och med den 1 januari 2021.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 7.3, 7.5, 7.6, 7.7, 19.11, 19.14, 25.6 och 28.5 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016.

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 7.5, 7.6, 19.11, 19.14, 25.6 och 28.5 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 33

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 30 juni 2021, De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. De ska även innehålla en uppgift om att hänvisningar i befintliga lagar och andra författningar till de direktiv som upphävs genom detta direktiv ska anses som hänvisningar till detta direktiv. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras och om hur denna uppgift ska formuleras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 34

Upphävande

Direktiv 2009/28/EG, ändrat genom de direktiv som anges i del A i bilaga XI ska upphöra att gälla med verkan från och med den 1 januari 2021, utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter avseende tidsfristerna för införlivande i den nationella lagstiftningen av de direktiv som anges i del B i bilaga XI **och utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter år 2020 i enlighet med artikel 3.1 och del A i bilaga I till direktiv 2009/28/EG.**

Hänvisningar till det upphävda direktivet ska anses som hänvisningar till detta direktiv och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga XII.

Artikel 35

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den 1 januari 2021.

Genom undantag från första stycket i denna artikel ska artikel 7.3 femte stycket och artikel 31 träda i kraft den tjugonde dagen efter det att detta direktiv har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning.

Artikel 36

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande
